

DVOMESEČNIK
LETNIK 71 ŠTEV. 2 (482)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

MAREC-APRIL 1998

2

Salezijanski Vestnik

SLAVJA

sv. Janezu Bosku v čast

KODELJEVO
700 otroških gri

NAJMLAJŠIM
vrtec v Murski Soboti

Živahno v SMC v Cerknici

5

Salezijanke vodijo vrtec Lavra v Murski Soboti

8-9

Pogovor z g. Tonetom Ciglarjem

12

Pričevanje g. Janeza Vidica in g. Srečka Goloba

13

Mladi razmišljajo o trpljenju in veselju

15-18

Pomen zakonskih skupin, Družina Jaklič z Rakovnika

20

Slavja ob prazniku sv. Janeza Boska Želimlje, Maribor, Rakovnik in Kodeljevo

24-26

Bog je poklical k sebi tri salezijance

27

UREDNIK BRALCEM SALEZIJANSKEGA VESTNIKA

Spoštovani!

Nova številka Salezijanskega vestnika je spet pri vas. Verjamem, da jo boste z veseljem vzeli v roke tako kot doslej.

Rad bi se iskreno zahvalil vsem, ki ste voščili za božične praznike in novo leto, pa tudi vsem tistim, ki ste pisali za naš skupni praznik sv. Janeza Boska. Za njegov praznik smo doživeli lepa slavja na naših postojankah. Hvala tudi vsem tistim, ki ste ob teh prazničnih dneh poslali svoj prostovoljni prispevek za vzdrževanje našega Salezijanskega vestnika.

Mnogi ste lahko zasledili, da smo salezijanci v Sloveniji zadnjega pol leta izgubili kar šest svojih sobratov, ki so po neutrudnem delu odšli po zaslužno plačilo k svojemu in našemu Bogu. Naj bo njihova smrt vsem nam vabilo, da bi pomnožili svoje molitve za duhovne poklice in izziv, da bi tudi mi sami zavzeto in zgljedno živeli svoje krščanstvo. K temu naj nam pomagata tudi letošnji postni čas. Aleluja velike noči pa naj odmeva z naših odrešenih obrazov. Saj smo velikonočni kristjani.

Lep pozdrav vsem!

Janez Potočnik

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK ● RAKOVNIŠKA 6 ● p.p.2404 ● 1001 LJUBLJANA ● telefon: 061/127 30 28

● dvomesečnik ● 2/1998, letnik 71 (štev. 482) ● Glasilo za salezijansko družino ● Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani ● Ureja uredniški odbor ● Glavni urednik: Janez Potočnik ● Grafična priprava: Založba Salve, Ljubljana ● Lektorira: Stanislav Duh ● Tisk: Tiskarna Ljubljana ● ISSN 0353-0477 ● www.salve.si/vestnik

● Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo Salezijanski vestnik šteje med publikacije, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Št.: 415-107/92 mb z dne 12.5.1992.

O, DA BI VSE LJUDSTVO PREROKOVALO

Rad poslušam pripovedovanje ljudi. V zadnjem času postajam zaskrbljen. Mnogi mi namreč govorijo, kako venomer bolj ena sama skupina obvladuje celoten slovenski prostor. Postajajo vedno bolj uradni in uradniški, zahtevajo izpisovanje gore papirja in nabijajo visoke takse. Čutijo se močne, zato se tudi obnašajo objestno in prezirljivo. Njihovi obrazi odsevajo vprašanje: "Kdo nam pa kaj more?"

In prav take ljudi - tako se zdi - nenehno izbiramo za vse položaje.

Ljudje se čutijo ujete.

Kot nož v srce me je zabodla trditev: "Če bi nas kdo v sedanjem stanju vprašal, ali smo za svobodno in samostojno Slovenijo, se ljudje ne bi več odločili za to. Ta država nas preveč izmозgavala!"

Ta trditev je silno močna. Kaj lahko v tem trenutku stori salezijanska družina?

Zanesljivo nekaj velikega.

1. Pridobiti si don Boskovo zaupanje.

Don Bosko je zaupal v Boga, ne pa v ljudi. Samo pri Bogu je rešitev. Starozavezni preroki in psalmisti so nenehno ponavljali: "Gospod je naše upanje, naša sreča, naš ščit ... zato ne omahnem." Preveč zaupanja smo postavili v slabotne ljudi, a rešitev prihaja od Boga. To smo okušali ob osamosvojitvi, to doživljali ob papeževem obisku: nepričakovano nas je obdalo neko nepopisno sonce edinosti in miru.

Slovenska sinoda je predvsem tista priložnost, ko bomo v veri izpovedali zaupanje: Gospod je naša rešitev. Gospod nas je doslej vodil, tako nas bo tudi v prihodnosti. Upanje nas seveda ne pravi pravi dejavne. Upanje ne osramoti.

2. Rasti v osebnih svetosti.

Četudi v praksi težko sprejemamo, vendarle velja kot pribito: samo če se bom začel jaz spreminjati, se bo začel spreminjati svet ob meni. Če se bom jaz poboljšal, se bo poboljšalo okolje. Če se

bom posvečeval jaz, se bodo posvečevali tudi drugi.

Bog nam daje v tem tako tesnobnem trenutku posebno priložnost: prevzeti pobudo, napraviti prvi korak. Prejšnji režim nam je uničil čut za pobude. Sedanja pot skozi puščavo zahteva od nas smelega pobude in dejanja. Ni večje in pomembnejše odločitve kakor popolna odločitev za Kristusa.

Zrelostni izpit bomo napravili, ko bomo imeli med seboj ljudi, ki bodo docela Kristusovi.

3. Sad upanja in posvečevanja je skrb za vzgojo mladih.

Vzgoja mladih zagotavlja drugačno prihodnost. Vsi člani salezijanske družine se moramo zediniti v tem najpomembnejšem projektu. Ne smemo biti nedejavni in pustiti, da "drugi" mislijo namesto nas, ustvarjajo javno mnenje, pišejo zavajajoče programe in nas - enakopravne državljane - vedno znova postavljajo v podrejen položaj.

Sinoda je tisti shod Kristusovih učencev na Slovenskem, ki se zavedajo, kakšno družbo hočejo graditi. Naš salezijanski prispevek naj bi bil najmočnejši prav na področju celostne vzgoje mladih.

Zadnji čas je, da se uresniči Mojzesova želja: "O, da bi vse ljudstvo prerokovalo." O, da bi vsi slovenski kristjani govorili in se zavzemali za to, kar je prav in pravično.

Ljubljana Rakovnik, na don Boskov praznik 1998
Stanislav Hočevar, inšpektor

KODELJEVO

1 7

DON BOSKOV ŠPORTNI TURNIR

Na Kodeljevem so se mladi športniki iz več slovenskih župnij že petič zapored srečali na t.i. don Boskovem športnem turnirju. Prišlo je kakih trideset ekip (okoli 300 mladih). Najprej so se zbrali k molitvi v cerkvi Terezije Deteta Jezusa, nato pa se srečali v prijateljskih tekмах. Čelo salezijanec Janez Mirtek, ki že nekaj let deluje v Črni Gori, je od tam pripeljal skupino navdušenih fantov-nogometasašev. Na igriščih je bilo občasno prav zanimivo pogledati, kako se mali "skratje" (tudi iz 4. in 5. razreda OŠ) borijo proti mladincem, pravim "velikanom". Toda na teh srečanjih ni pomembna le zmaga ampak predvsem prijateljsko druženje. Zato so ob koncu tudi vse ekipe prejele priznanja in se že veselijo srečanja, ki bo konec aprila.

ŽIRI - IG - RAKOVNIK

2 3

DOBRODELNI KONCERTI

V tem šolskem letu so bili v omenjenih krajih trije odmevni dobrodelni koncerti. V Žireh na Grenjskem je ga. Julijana Leskovec iz Smrečja s pomočjo domačega župnika in podporo župana skupaj s sodelavci pripravila 18. oktobra '97 dobrodelni koncert za Gimnazijo Želimlje. V nabito polni dvorani so bili med častnimi gosti (na sliki) tudi apostolski nuncij msgr. Farhat, sal. predstojnik g. Hočevar in škof Alojz Uran.

Na lgu pri Ljubljani je bil 8. novembra dobrodelni koncert za domači mladinski center "Martinogaj". Občuten in bogat program je pripravil bivši maturant Gimnazije Želimlje Jernej Kovač s svojimi domačimi in drugimi sodelavci.

10. januarja letos pa je projektna skupina Skala pripravila že drugi dobrodelni koncert z naslovom *Malopostoj*. Predjaslicami je izzvenel zelo lep, umirjen in sporočilen program, ki naj bi vse navzoče nagovoril k večji občutljivosti za vse tiste mlade na robu družbe, ki jim je bilo ukradeno največ v življenju: ljubezen.

SODRAŽICA

4

PREDSTAVITEV PESNIŠKE ZBIRKE

V nedeljo po božiču, na praznik Svete družine, smo se v Sodražici zbrali na predstavitvi prve pesniške zbirke naše faranke, don Boskove sotrudnice in matere šestih otrok, Štefke Košir. Knjigo "Zakaj si nemirna, moja duša?" je posvetila Jezusovemu rojstvu. V izbranih pesmih, ki sta jih recitirala Blaž Milavec in Tina Stare, smo začutili, da nam Štefka želi podariti Gospodovo ljubezen, ki jo nosi v svoji duši. Odprto in iskreno nam je zaupala svoj nemir, hrepenenja, bolečine, pa tudi radost in veselje.

Zvoki violine Ksenje Abramovič, orgelska spremljava Braneta Koširja, izbrane pesmi Nataše Mihelič z vokalno skupino in otroci pevskega zborčka Kresnička so nam pričarali res prijetno ozračje v pastoralnem domu. za DBS iz Sodražice Nada Starc

5

SEVNICA

5

SALEZIJSKI MLADINSKI CENTER

Novo leto! To naj bi bil dan, ki ti za vedno ostane v spominu. Mladi iz Sevnice in tudi iz Škocjana si ga bomo gotovo zapomnili, kajti leto 1998 smo pričakali v Dominikovem domu na Pohorju. Skupaj smo preživeli prekrasnih pet dni. Nekateri smo smučali, drugi so se sankali, zvečer pa smo se skupaj zabavali ob družabnih igrah. V Sevnici pa se ne gremo le družabnih iger, ampak treniramo tudi košarko, odbojko in nogomet. Udeležili smo se celo Don Boskovega turnirja v Ljubljani, kjer smo se odlično uvrstili. V župniji deluje tudi pevski zbor, ki se je 1. februarja predstavil v Ljubljani, na srečanju otroških pevskih zborov. Začeli smo tudi šolo animatorjev. Dvanajst mladih si je s pomočjo Jožeta Krnca zadalo resne cilje, ki jih nameravajo uresničiti v tem letu. Sodelovali bodo v sevniškem salezijskem mladinskem centru, se udeleževali raznih duhovnih vaj in se tudi teoretično izobraževali.

Katarina Staroveški

6

CERKNICA

6 7 8

ZA VSAKEGA VELIKO!

Decembar je bil za našo skupnost in župnijo zelo bogat mesec. Adventni čas smo zapolnili z različnimi pripravami na božične praznike - poudarek je bil na družini. Tako se je 80 otrok in 40 animatorjev dvakrat zbralo na *Veselem dvorišču*: na Miklavžev dan in štirinajst dni pozneje: skupno so se pripravljali na praznik Brezmadežne, advent in božič.

Da pa bi starši ne ostali brez priprave, smo zanje pripravili tri večere v adventu, ko smo začeli tako imenovana srečanja: *Delavnice za preventivno vzgojo otrok*. Srečanja so pripravili in vodili usposobljeni laiki iz župnije skupaj z župnikom. Tema je bila: "Kje smo z vzgojo za vrednote, za duhovnost, za vero?" Podobna srečanja smo nadaljevali v mesecu februarju z naslovom: "Vsi te potrebujejo, tudi tisti, ki tega ne vedo. In ti te potrebujejo še bolj kakor tisti, ki vedo!" Ugotovljamo, da brez sistematične skrbi za vzgojo dobrih družin ne moremo pričakovati mladih, ki bi bili pripravljene sodelovati v župniji in se odločali za duhovne poklice, če za njimi ne stojijo zdrave in trdne družine. Posebno pripravo na Božič so imeli mladi, ki so se zbrali 3. adventno soboto k duhovni obnovi.

Brez božične devetdnevnice ne bi bilo prave priprave na božič. Vsak večer se je pri maši zbralo nad 300 otrok in ob njih še toliko njihovih staršev. Lepo je bilo pogledati najmlajše, ki so ob izhodu iz cerkve trdo držali ovčko v roki, kot dokaz, da so bili pri devetdnevnici. Skavti so nam prinesli betlehemsko lučko, da so lahko družine odnašale to luč v svoje domove. Na božični večer so pri slovesni maši za družine in starejše sodelovali ansambel, otroški zbor in mladi.

Dan pred novim letom so mladi pripravili praznovanje za svoje starše (50 parov), naslednji večer pa so novo leto dočakali mladi, nekoliko drugače kot starši. Novo leto smo začeli prav tako delavno, in to

7

8

na raznih področjih. Nadaljevali smo z molitveno in biblično skupino, ki smo jih prekinili od septembra, ker smo v tem času imeli *Delavnico molitve in življenja*. Kar 36 se jih je udeleževalo te delavnice in sedaj nadaljujemo vsak ponedeljek z molitvenimi srečanji.

Januar je pomenil tudi nov način dela za mlade. Z njim smo začeli daljno pripravo na zakon, pod naslovom *Izberi življenje*. Prvo srečanje je bilo januarja, drugo februarja, tretje pa bo v marcu. Povabili smo dva zakonca, ki s svojo izkušnjo pomagata mladim pri pripravi na bodoče življenje.

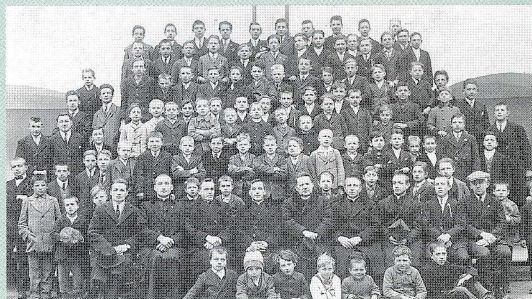
Navdušujoče je tudi, da te dni začenja svoja srečanja že četrta zakonska skupina.

29. januarja je pod vodstvom dr. Jožeta Ramovša zaživela tudi skupina voditeljev za samopomoč starejšim. 1. februar je minil v zunanji slovesnosti sv. Janeza Boska. Otroško-mladinski zbor pa se je udeležil tudi srečanja na Kodeljevem, odkoder so prišli domov vsi nadušeni. Vidite, da je je v našem mladinskem centru in župniji vsak dan zelo živahno. G.D.

RADNA

SREČANJE BIVŠIH GOJENCEV

Minilo je 90 let, ko so salezijanci prišli na Radno pri Sevnici. Ker je ta obletnica šla mimo, so se oglasili nekdanji obiskovalci in prijatelji Radne ter izrazili željo, da bi se zbrali v prostorih nekdanje salezijanske Radne, danes Jutranke, in vsaj skromno proslavili 90-letnico. To se je zgodilo 24. januarja 1998. Vodstvo Jutranke je dalo na razpolago veliko sejno dvorano. Zbralo se je čez dvajset častitljivih mož, ki so z veliko radostjo obujali spomine na nepozabna leta, kjer so preživljali svojo mladost. Med udeleženci sta bila tudi salezijanca g. Jurčak, devetdesetletnik, in g. Zrim. Govorniki so se z veliko hvaležnostjo spominjali zlasti g. Jurčaka in peli hvalospev njegovi vzgojiteljski modrosti in njegovemu iskrenemu prijateljstvu. Vse navzoče je pozdravil tudi inšpektor g. Hočevar. I.T.

IZ SALEZIJANSKEGA SVETA

● **BARCELONA:** V Barceloni v Španiji se je zbrala skupina devetdesetih salezijancev iz vse Evrope: od Portugalske do Moskve in od Irske do Bližnjega vzhoda. Srečanja sta se iz Slovenije udeležila tudi g. Lisec, vodja projekta Skala in g. Potočnik, delegat za mladinsko pastoralo. Dnevi so bili namenjeni razmišljanju o problematiki duhovnih poklicev in iskanju poti, kako naj Cerkev in salezijanska družba v Evropi nagovarjata mlade, da bodo sploh poznali duhovne poklice in se zanje tudi odločili.

Slika na levi - po mnenju bivšega vrhovnega predstojnika Viganova don Boskova najlepša fotografija iz leta 1886 - prikazuje don Boska med sotrudniki in mladimi na dvorišču ustanove, kjer se je letos ob začetku februarja "zgodilo" to srečanje.

● **RIM:** Od 16. do 18. januarja 1998 so v glavni salezijanski hiši v Rimu potekali dnevi duhovnosti za salezijansko družino. Zbralo se je okrog 160 zastopnikov iz vsega salezijanskega sveta, ki pripadajo različnim vejam salezijanske družine. Salezijansko družino iz Slovenije je zastopal g. Turk. Razmišljali smo o navzočnosti Svetega Duha v Cerkvi, v današnjem svetu in v salezijanski družini. Med udeleženci srečanja je bilo čutiti navzočnost Duha in don Boskovega optimizma.

● **NEKDANJA SZ:** Salezijanska navzočnost. Pred štirimi leti je bila ustanovljena inšpektorija sedežem v Moskvi. Trenutno je na ozemlju nekdanje Sovjetske zveze približno 160 salezijancev v skoraj vseh državah. Imajo že veliko svojih poklicev. Pred kratkim je svetovalec vrh. predstojnika obiskal vseh 32 postojank na tem področju ter se čudil in zahvaljeval za to obilje Božje milosti.

● **BRAZILIJA:** Trije novi škofje. Gotovo nekaj izjemnega: v drugem poletju leta 1997 je papež Janez Pavel II. imenoval v Braziliji tri salezijance za škofe: Valerija Breda (52 let), Flavia Giovanale (44 let) in Franca Dalla Valle (52 let). Vsi trije prihajajo iz Italije: dva iz Trbiža v Benečiji, eden iz Cunea v Piemontu.

● **ČILE:** Katoliška univerza salezijancem. V Santiagu v Čilu je 26. septembra salezijanska družba uradno prevzela vodstvo katoliške univerze, ki jo je leta 1982 ustanovil kardinal Raul Silva Henriques. Trenutno je na to univerzo vpisanih 4500 študentov na štirih fakultetah.

● **KUBA:** Že pred papežem je bil na Kubi med svojimi sobraty na obisku vrh. predstojnik salezijancev g. J. E. Vecchi. Na sliki so otroci iz Havane. Eden od sobratov je zapisal: "Obisk vrhovnega predstojnika je bil za nas vse pravi blagoslov, upamo pa, da je bilo to odkritje tudi za njega. Obisk vrhovnega predstojnika je bila najava papeževega obiska januarja 1998. Vse bomo storili, da pomagamo pri pripravah na ta obisk!"

● **PAKISTAN:** V Queti, škofija Hyderabad, je letos začelo pet salezijancev svoje poslanstvo. Pakistan je večinsko muslimanska dežela (95%), katoličanov je manj kot milijon (1%). Vseeno je zelo razgibanó delo katoliške Cerkve: šest škofij, kakih sto župnij. Čez sto škofijskih duhovnikov, prav tako redovnikov in redovnic. Imajo ca. 200 katoliških šol, 42 bolnišnic in disperanzerjev.

DAJTE JIM VI JESTI!

LAČNA MNOŽICA

Ko so učenci videli množico, so pristopili k Jezusu in mu govorili: "Samoten je ta kraj in ura je že pozna. Odpusti jih, da gredo v bližnje zaselke in vasi ter si kupijo kaj hrane." To je bila opomba zdravega razuma preprostega ljudstva in hkrati način, kako se izveči iz zadrege.

Jezus pa je odgovoril: "Dajte jim vi jesti" (Mr 6,37). S tem je zatrdil, da se problem tiče tudi njih. Učence preseneti s takim naročilom. Začno razmišljati ob Jezusovem naročilu, toda takoj sklenejo, da ga ne morejo izpolniti. Množica je prevelika in sredstev nimajo. To je pogostokrat tudi naš občutek in naš sklep. Jezus pa računa na tisto malo, ki ga lahko dajo na voljo. Zanj rešitev ni odvisna od začetne količine hrane.

ČUDEŽNA POMNOŽITEV KRUHA

Količina hrane za množico bo prišla sama in bo presejala potrebe, če obstajajo tisti, ki dajejo Jezusu na voljo svoj kruh in svoje ribe.

Isto sporočilo nam prihaja iz krajev in duha naše karizme. Ta se je rodila v Becchiju z don Boskovim poklicem. Rojstna hiša predstavlja prizor pomnožitve, saj so salezijanske ustanove danes raztresene po vsej zemlji. Don Bosko je v v okolju stvarnega uboštva dal Gospodu na voljo, kar je imel: svoje življenje. Iz srečanj z revnimi fanti se je porodila naša pedagogika s svojimi značilnimi vsebinami in metodo, s podobo vzgojitelja, ki je za mlade prijatelj in oče.

V stiku z revnimi fanti odkrije don Bosko notranje bogastvo in dostojanstvo, ki ga občutijo in si ga želijo. Vsak fant nosi v sebi znamenja Božje ljubezni in hrepeni po življenju. Revščina, ki jih ovira, da bi rasli kot osebe in kot Božji otroci, je klic in izziv, da jim povrnemo zavest o lastni vrednosti in iz njih izzovemo darove, s katerimi jih je obogatil Gospod.

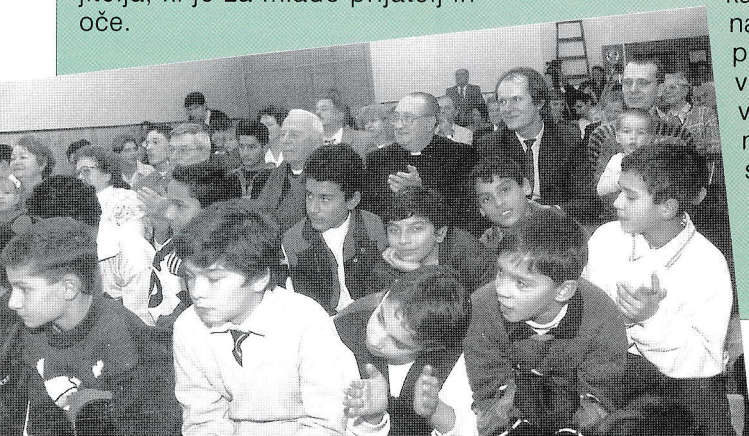
ISKATI IZGUBLJENO OVCO

Don Bosko je zasnoval svojo duhovniško službo kot vzgojno delo, da bi se razcvetele skrite sile, ki so se zdele že zabrisane, vse dokler ne bi fantov pripeljal do zadovoljive višine človeškega in krščanskega življenja in celo do svetosti. Pokaže jim obraz Jezusovega Boga, ki skrbi za vrabce in cvetlice, ki noče, da bi se pogubil en sam od najmanjših, ki ne čaka, da bi se izgubljena ovca vrnila, ampak jo gre sam iskat; ki se mu ob vsakem človeškem trpljenju ljudje zasmilijo in obuja upanje.

Ob tej izkušnji razumemo, da gre vrednost vsakega fanta prek njegovega zunanjega videza. Revni mladi so bili in so še vedno dar za vso salezijansko družino. Če se bomo vrnili k njim, bomo pridobili osrednjo potezo naše duhovnosti in naše vzgojne prakse.

To je temeljna drža, s katero preventivni sistem v vzgojnih izrazih uresničuje hojo za Jezusom, ki je postavil svoj šotor med nami, ki je prišel iskat in odreševat izgubljenega, se približal revnim in bolnim in je iz teh del napravil znamenja svojega odrešilnega poslanstva.

Včasih smo preveč zaskrbljeni nad tistim, kar bi mogli dati, ali nad tistim, kar nam manjka za delovanje, tako da postanemo celo nesposobni odkrivati bogastva, ki tičijo v mladih, ki v njih lahko dozori, s katerimi se mi sami bogatimo. Preventivni sistem nas obvezuje, da izpraznimo sami sebe in sprejmemo darove, ki nam jih podarja Gospod, zlasti v tistih, ki so potrebnejši in navidez manj vredni.

MOJE DEKLE JE ŠE MLADO

Že v zgodnji mladosti sem v sebi začutila Jezusovo povabilo. Tedaj je bilo vse skrivnostno in čustveno. Spodbujalo me je in iskala sem odgovore na svoja razmišljanja. Udeleževala sem se duhovnih vaj, se srečevala z redovnicami, globoko v srcu pa sem čutila, da življenje v samostanu ni tisto, kar iščem. Ko sem v Salezijanskem vestniku brala o svetni ustanovi don Boskovich prostovoljk, sem začutila, da me Jezus želi imeti prav tukaj. Zaprčila sem za vstop v njihovo ustanovo. Pa ni šlo gladko, bila sem premlada. Srečna sem, da sem se smela v letih, ko sem čakala na sprejem, udeleževati njihovih mesečnih duhovnih obnov. Tedaj sem utrjevala svojo vero in ljubezen do Gospoda ter preverjala svojo odločitev za poklic posvečenega življenja v svetu.

Lani sem začela aspirantat v pripravi na prve zaobljube. Ko smo se le dober mesec pred tem vračale z duhovnih vaj, mi je ena izmed prostovoljk podarila pesmarico, v kateri je bila tudi znana ljudska pesem "Moje dekle je še mlado." Ko sem zapela drugo kitico te pesmi, sem se spomnila na svoj poklic in na Gospoda, ki me čaka in vabi. Da, še tri leta, sem si rekla, in popolnoma bom tvoja, Gospod!

Že v času svojega aspirantata sem doživela veliko veselja. Zavedam se, da mi je vse to podaril Bog. On mi daje posebno milost, da zmorem hoditi za njim. Odpiram mi nove poglede na lepoto posvečenega življenja in zavedam se, da sem našla biser svoje prihodnosti. Iz mojega srca vre zahvala Bogu za vse prejete milosti, ki mi jih je podaril. Moja zahvala Bogu pa je hkrati tudi moja življenjska naloga: trudila se bom živeti po Jezusovem zgledu!

kandidatka DBP

Nastop otrok iz vrčca LAVRA v Domu za ostarele v Rakičanu

LAVRA

Župnijski vrtec v Murski Soboti

Že v letu 1993 sem se počutila član skupnosti staršev, otrok in vzgojiteljic vrčca LAVRA. Vanj sem prav takrat vpisala drugega sina.

Otroci so bili v vrtcu zelo zadovoljni, čeprav ni bilo na voljo mnogo novih pisanih modernih igrač v svetlih, velikih igralnicah, saj so prostori vrčca v preurejenih spodnjih prostorih stanovanjske hiše. Starši smo bili veseli zaupnega ozračja ter občutka, da delo soupravljamo s svojimi srečanji, predlogi, udeležbo. Ob rednih mesečnih srečanjih ter prijaznih, odprtih, zgovornih sestrah to res ni bilo težko – vsaj jaz sem tako čutila.

Vendar domačnost ima svojo ceno – finančno breme v celoti pade na starše in skupnost sester Hčera Marije Pomočnice, pa tudi program male šole so morali otroci obiskovati v drugih vrčcih. Kar dve generaciji otrok smo požrtvalno vozili v javni vrtec v bližini, nekaj otrok pa nas je zapustilo prej, kot so želeli, saj drugače ni šlo. Zaradi raznih zapletov bolj subjektivne kot objektivne narave, predvsem pri službah, ki naj bi ta postopek izpeljale, smo ostali vedno znova le pri obljubah.

V samem mestu in okolici se je za dejavnost razvedelo in veči-

na jo je z navdušenjem sprejemala ter odobraval delovanje vrčca. A nič brez legalne, uradne poti – tako se je začelo novo romanje od urada do urada, od predpisa do predpisa. Vmes se je spremenila vlada, pa nov zakon o financiranju v vzgoji in izobraževanju, zakon o zasebnih vrčcih, Svet za splošno izobraževanje – neprenehno smo na nekaj čakali. Bliznjic ni bilo. Dne 11. 01. 1996 smo vrtec vpisali v register pravnih oseb kot organizacijsko enoto Zavoda, ki ga je pod svoje varstvo vzela župnija Murska Sobota.

Imenujemo se LAVRA – ŽUPNIJSKI VRTEC. Oblikovali smo potrebne organe, sprejeli statut in pravilnike. Po mnogih zapletih pri razlaganju povsem 'svezih', čeprav naprednih in širokih šolskih zakonov, smo prišli do enega najpomembnejših papirjev: soglasja Strokovnega sveta s programom vzgojnega dela, ki sta ga sestavili s. Jožica Merlak in s. Irena Benda. Ob tem se zahvaljujemo Antonovemu vrtcu iz Železnikov za njihovo pomoč, saj so nam dali na voljo svoj program in soglasja.

Hkrati s 'papirno' organizacijo smo načrtovali gradnjo in obnovo denacionalizirane stavbe, ki

jo je dobila župnija in jo je namenila za prostore Zavoda. Mnogo otrok je na čakalni listi napovedalo potrebe po večjih prostorih. Ker so se dela zaradi pomanjkanja denarja zavlekla (in še danes niso končana), smo se odločili adaptirati obstoječe prostore, predvsem tla in sanitarije, da smo zadostili predpisom. V tem času so otroci z vzgojiteljicami gostovali v dvorani župnijskega doma v domači župniji sv. Nikolaja, kjer so jih prijazno sprejeli.

Tako smo si pridobili zadnje, uporabno dovoljenje za opravljanje dejavnosti, s čimer je po zakonu tudi občina dolžna finančno podpreti delo vrtca. V tem času bi ničkolikokrat skoraj obupali, pa se znova medsebojno hrabрили in stopili majhen korak naprej – starši, sestre HMP in člani iz župnije, predvsem g. župnik Martin Horvat ter ga. Katarina Šooš.

Ob izgradnji 'zunanje' institucije s statusom zasebnega vrtca, vključenega v mrežo javnih vrtcev z vpisom v Razvid izvajalcev javnoveljavni programov z dne 05.08.1997 pri Ministrstvu za šolstvo in šport RS, pa je 'notranja' organizacija dela vrtca, utrip življenja dejavnosti vzgoje in izobraževanja naših otrok potekal brez večjih pretresov.

Trenutno je v dveh skupinah 28 otrok v starosti od 1. do 7. leta v kombiniranih skupinah, ki jih vodijo tri sestre HMP, vzgojiteljice s potrebno višješolsko izobrazbo. Tudi za vse drugo delo v kuhinji, pri pranju, v administraciji so se sestre usposobile same in vse poteka v okviru skupnosti – zazdaj, saj smo ob širitvi pripravljeni na zaposlovanje laikov.

Vsa hiša diha z življenjem naših družin in don Boskovo geslo "Vzgoja je stvar srca" so sestre nevsiljivo privzgojile tudi nam staršem.

Mirjam Bregar
predstavnica staršev iz vrtca LAVRA

Nastop otrok iz vrtca LAVRA v Domu za ostarele v Rakičanu

Blagoslov ob prazniku Svetih treh kraljev

Obisk pri lončarju v Filovcih

BOŽJASLUŽABNICA

DOROTEJA CHOPITEA

SALEZIJANSKASOTRUDNICA(1816-1891)

Malokaki osebi je don Bosko iz hvaležnosti nadel naziv mama. Te časti je bila deložna salezijanska sotrudnica bl. gospa Doroteja Chopitea.

Rojena je bila 5. 6. 1816 v Čilu. Starši so bili španskega rodu, zelo bogati, globoko verni in vneti za krščansko dobrotelost. V družini je bilo osemnajst otrok. Doroteja je bila med zadnjimi. Zaradi političnih nemirov v Čilu so se preselili v Španijo v Barcelono, ko je bila Doroteja stara tri leta. Tu je rasla, se poročila in živela bogato duhovno življenje. Prištevali so jo k najodličnejšim barcelonskim damam tistega časa.

Rodila je šest hčera in vse vzgojila v krščanskem duhu. Ob možu, uspešnem trgovcu, se je posvečala dobrotelosti. Ustanovila ali podpirala je več kot 30 dobrotelnih ustanov. Ob moževi smrti je imela 66 let.

Mesec dni po moževi smrti je 22. junija 1882 navezala pismene stike z don Boskom. V pismu izraža gorečo željo, da bi salezijanci prišli v Barcelono. Don Bosko je res prišel v Barcelono, in sicer pomladi 1886. Za sprejem je poskrbela sotrudnica Doroteja s hčera.

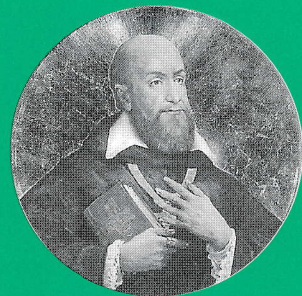
O plemenitosti srca gospe Doroteje, o njenem čutu za najbolj uboge, o njeni ljubezni do ustanov sv. Janeza Boska pričuje tudi bl. Filip Rinaldi, tretji don Boskov naslednik. Takole pravi:

"Na lastne oči sem videl toliko primerov, kako je pomagala otrokom, vdovam, starim ljudem, brezposelnim, bolnim. Pripovedovali so npr. o otrocih, ki so imeli stud vzbujajočo bolezen v glavi, da jih je skrivaj čistila in materinsko zdravila. Salezijanci smo šli v Barcelono, ker nas je ona povabila, ker je hotela poskrbeti za mlade delavce in za zapuščene sirote, da bi jih bilo mogoče obdržati na pravi poti krščanskega življenja. Kupila je zemljišče in hišo na njem. Hišo je dala povečati in pripraviti za zeleno ustanovo. Nekega dne sem gospe omenil, da bi bilo primerno dozidati še oddelek za dijake, ki želijo postati duhovniki. Gospa Doroteja je poslušala, ničesar ni rekla, pač pa o tem nekaj dni premišljevala; potem se je vrnila in mi rekla, naj se lotim dela, in mi obljubila svojo pomoč. V nekaj mesecih je bila stavba dozidana. Uredila je, da so v Barcelono prišle tudi hčere Marije Pomočnice. Kupila jim je hišo in zemljišče, potem pa še povečala stavbo in jo namenu primerno pripravila."

Umrla je na glasu svetosti. Ko ji je duhovnik prinesel sveto popotnico, je na besede "Gospa Doroteja, pripravite se, ker je to morda zadnje sveto obhajilo", odgovorila vdana v Božje načrte: "*Bog bodi zahvaljen!*"

Tudi salezijanci v Sloveniji smo začeli svoje delo na Rakovniku po zaslugi don Boskovih sotrudnikov. Bog naj vrste sotrudnikov pomnoži in jih navda z don Boskovo ljubeznijo do najbolj potrebnih po zgledu gospe Doroteje.

Ivan Turk

Sv. Frančišek Saleški

DUHOVNO
ŽIVLJENJE
ZA VSAKEGA

Drugače mora biti pobožen izobraženec kakor delavec, drugače služabnik kakor knez, drugače vdova kakor deklica ali zakonska žena. Pa ne samo to. Pobožne vaje se morajo prilagoditi tudi močem, zaposlenosti in dolžnostim vsakega posameznika. Povej mi, Filoteja, ali bi bilo prav, če bi bil obrtnik vsak dan v cerkvi kakor redovnik, redovnik pa bi se ukvarjal z vsakovrstnimi opravili v službi bližnjega kakor škof? Ali bi taka pobožnost ne bila smešna, zgrešena in neznosna? In vendar je ta napaka prav pogostna. Pobožnost, če je resnična, nič ne skazi, pač pa vse spopolnjuje, a če kdaj nasprotuje zakonitemu poklicu, je brez dvoma napačna. Zmota je in celo krivoverstvo, če hoče kdo pobožnost odpraviti iz vojaštva, iz delavnice obrtnikov, s knežjih dvorov, iz zakonskih družin.

Filoteja, Ljubljana 1941, str. 20sl.

DRUGIM POMAGAM, SEBI NE ZNAM

Dragi molivci in molivke!

Fant, ki je dopnil 20 let, piše: "Sem eden tistih, ki iskreno iščejo pravo pot v življenje. Bog me je obdaril z mnogimi darovi ... Vesel sem svoje mladosti. Mnogo mladih sem srečal na dosedanji poti. Vtis imam, da sem mnogim pomagal, sebi ne znam pomagati. Ne zmorem se poklicno odločiti ..."

Že kot osnovnošolec sem zahajal na duhovne vaje. Potem sem hodil na duhovna srečanja kot animator. To delo me je zelo veselilo. Tu sem dozoreval kot kristjan. Pri študiju nimam težav. Želel bi si izbrati poklic po Božji volji, pa me mnoge stvari begajo in Božji načrt z menoj je vsak dan bolj zamegljen. Premišljeval sem tudi o duhovnem poklicu. Ljudje, ki me poznajo, se mi zdi, so prepričani, da bom duhovnik ... Jaz pa se ne morem odločiti. Imam veliko prijateljev in prijateljic. Bojim se, da bi kakšna preveč stopila v moje življenje, kakor se je zgodilo mojemu prijatelju ..."

Dragi molivci! Prijatelju, ki nam je zaupal delček svoje mladosti, sem osebno odgovoril, vas pa prosim, da ga vključite v svojo molitev.

Okoliščine, v katerih mladi rastejo in dozorevajo, so težke. S težavo se odločajo za vse življenje tako za zakon kakor za Boga posvečeno življenje. Potrebno je razsvetljenje od zgoraj.

Smo v letu, ki je posvečeno Svetemu Duhu. Molimo za mladino, ki išče pravo pot, da bi jih pri njihovih odločitvah razsvetljeval Sveti Duh, saj odločitev za Bogu posvečeno življenje ne more biti zgolj človeška izbira.

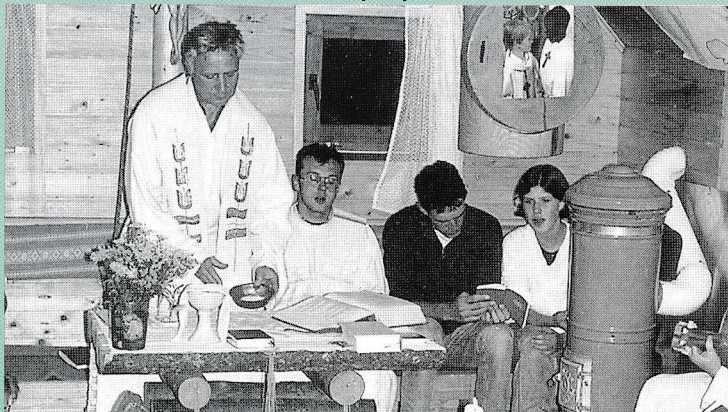
Ko v svojih molitvah mislimo na druge, ne pozabimo nase. Zlasti vas vabim, da si nekaj časa rezervirate in se udeležite duhovnih vaj, ki so milostni čas delovanja Svetega Duha. Kraj in datume duhovnih vaj si pogledajte na predzadnji strani.

Vabim sebe in vas, da se v postnem času poglobimo v skrivnost Gospodovega križa in se lepo pripravimo na praznik Gospodovega vstajenja.

Ko se vam zahvaljujem za božična in novoletna voščila, vam že sedaj želim blagoslovljeno Veliko noč.

Ivan Turk, voditelj molivcev

Ivan Turk, Rakovniška 6, 1108 Ljubljana, tel.: 061/127-30-28

MOLITVENI NAMENI

MAREC

Daj nam dar nebeški SVETA. Notranji učitelj je Sveti Duh, ki je vedno navzoč v nas; on vodi kristjana in mu pomaga vse življenje.

Molimo za vse kristjane, da bi bili učljivi do Svetega Duha in da bi znali prav svetovati tudi drugim.

APRIL

Daj MOČI, kreposti prave, da premagamo skušnjave.

Molimo za vse, ki so v duhovnem poklicu močno preizkušani, da ohranijo poklicno zvestobo.

✦ K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Jože Bakan, salezijanec duhovnik
Milka Bevk, Trzišče
Slavicaregar, Vransko
Vilma Brezinger Antič, Ljubljana
Cecilija Breznik, Očeslavci
dr. Vinko Butaja, Ljubljana
Ema Erjavec, Šebrelje
Vinko Furlan, salezijanec pomočnik
Franciška Gliha, Veliki Gaber
Angela Golob, mati salez. duhovnika
Marija Horvat, Apače
Franjo Ivančič, oče dveh salez. duhovnikov in redovnice
Marija Klinc, Žiče
Franc Kolenko, Črenšovci
Friderik Kolšek, celjski opat
Ivana Korenč, Logatec
Marija Martinko, Maribor
Marta Mesarič, Veržej
Martin Oslaj, Lendava
Ana Pavli, Menges
Anton Pengov, Ljubljana
Lizika Primožič, Paška vas
Franciška Radej, Brestanica
Ivana Šega, Cerknica
Tončka Šeme, Stična
Anica Veble, Brezice
Helena Vodnik, Prevalje

VZGOJA JE BOŽJA STVAR

Salezijanski duhovnik Tone Ciglar prihaja iz Gornje Bistrice v Prekmurju (župnija Črenšovci). Na videz je njegov rojstni kraj na slovenskem obrobju, nikakor pa ni na salezijanskem obrobju. Vpliv salezijanskih duhovnih središč v Veržeju in Murski Soboti je segal daleč naokrog. Duh salezijanskega oratorija v starejših ljudeh živi še danes. Iz tega je zrastel tudi njegov salezijanski poklic. Don Bosko mu je bil nekaj domačega, prav tako tudi številni misijonarji, še posebej msgr. Kerec. Zadnjih petnajst let je bil na Rakovniku, lani poleti pa je prevzel službo ravnatelja Gimnazije Želimlje.

- *Tone, praviš, da v vsakdanjih dogodkih odkrivaš Božji načrt in njegove svete namene, da ima Bog drugačna merila kot mi. Lani si postal ravnatelj Gimnazije Želimlje.*

Želimlje mi je domače od leta 1965, ko smo se tja s kolesi zapeljali bogoslovci prvič z Rakovnika, da bi preuredili župnišče za noviciat, ki se je tja preselil s Hrvaškega naslednje leto. Leta 1967 je začela delovati salezijanska verska srednja šola (30-letnica ustanove!), katere delo sedaj od leta 1991 nadaljuje Gimnazija Želimlje. V Želimljem že 21 let poučujem pedagogiko in psihologijo. Jeseni lani pa sem dobil list pokorščine za ravnatelja Gimnazije Želimlje in ni mi ostalo drugega kot spoprijeti se z vsem, kar je s tem povezano.

Naša gimnazija posebej goji povezanost med izobraževanjem in vzgojo, da tako pridejo v svet ljudje, ki se zavedajo svojega dostojanstva in poslanstva. Hoče biti znamenje vrasčenosti v slovenski prostor, zato vabi dijake iz vse Slovenije; to šolsko leto prihajajo dijaki iz 60 slovenskih občin, zares Slovenija v malem, ki tukaj živi to, kar bi v razsežnostih državnih meja in čez morali vsi: prijateljstvo, bratstvo, sodelovanje, povezanost.

- *Praviš, da si že 21 let profesor pedagogike. In kaj meniš o vzgoji danes, o mladih ...*

Smo edina srednja šola v Sloveniji, ki v svoj predmetnik vključuje pedagogiko. V predmetniku Gimnazije Želimlje imamo ob

treh tedenskih urah pedagogike še možnost izbrati štiri ure socialne pedagogike in prav toliko komunikacije. Izrazito vzgojni predmet je tudi religija. Od 201 dijakov jih v Domu Janeza Boska živi 140 z vsem pestrim dogajanjem. Vse to govori, da se zavedamo don Boskovega prepričanja, da je vzgoja mladine najbolj Božja med vsemi božanskimi dejavnostmi.

Mladi se zavedajo pomena vzgoje za človeka. Ali bo človek vzgojen ali nas pa ne bo. Družiti je treba pamet in srce, pa še to ne zadošča, saj je potrebna vera, ki je najboljša vzgojiteljica človeka. Don Bosko je bil prepričan, da za mlade brez vere ni mogoče storiti nič dobrega. Mladi v Želimljem so odprti in dovzetni za vse dobro.

- *Tone, od leta 1982 do lani te je zaznamoval Rakovnik s cerkvijo Marije Pomočnice.*

Don Bosko je vse delal z Marijo, še bolje, Marija je delala po don

Bosku. To je sveta dediščina, ki nam jo je zapustil naš ustanovnik.

Svetišče Marije Pomočnice na Rakovniku je naše duhovno središče, os, ki usmerja naše poslanstvo, kraj, kjer se doživljamo kot družina. Za vse nas je svet kraj, kamor romamo kot Judje na Sion, zato bi lahko zapeli s psalmistom: *Razveselil sem se, ko so mi rekli.* Tu doživljamo milostne trenutke tako močno, da smo prepričani, da z Marijo vedno v vsem uspevamo. To je njen dom, od tod naj se širi njena slava. To je zagotovilo salezijanske rodovitnosti. Brez tega odnosa za nas ni prihodnosti, kajti brez matere ni življenja. Če bi imeli več vere in več ljubezni, koliko več bi lahko Marija storila po nas.

● *Zadnjih sedem let si bil tudi urednik Salezijanskega vestnika in tako povezan s tisoči po Sloveniji. Beseda njim.*

Don Bosko potrebuje sodelavcev, veliko sodelavcev, ker je poslanstvo veliko, potrebe neštete. Če kdaj, potem je danes čas, da se povežemo, ker smo samo v navezi močni. Kdor hoče biti dejanski kristjan, ne sme stati ob strani, češ, saj bodo drugi.

Dobra naveza v Cerkvi je salezijanska družina. Za vse je dosti dela. Bog ima z nami čudovite načrte. In mladi nas pričakujejo, da jim bomo prijatelji, bratje in očetje.

Salezijanski vestnik lahko svoje poslanstvo postoteri, če ga dobijo v roke zavzeti ljudje in so pripravljeni kaj storiti. Sejmo seme dobrega tudi s Salezijanskim vestnikom. Vključite se v mogočno gibanje nove evangelizacije na pragu tretjega tisočletja krščanstva. Salezijanska družina vam ponuja vsakovrstne možnosti: starejšim in mladim, bogatim in revnim.

Pogovarjal se je Janez Potočnik

BREZ NOG V GOSPODOVI SLUŽBI

Župnik iz Šentruperta na Dolenjskem, salezijanec, je pred leti najprej ostal brez ledvic (eno mu je daroval brat), potem je izgubil najprej eno, potem še drugo nogo. Danes župnikuje z invalidskega vozička, brez nog, a vesel in zadovoljen.

"Jezus je dal učencem zgled, kako naj se spoprijemajo s trpljenjem. Naučiti se moramo zastavljati vprašanje, kako lahko Božja slava zasije v okoliščinah trpljenja. Z Goethejem lahko rečem, da sem se v času te bolezni in trpljenja veliko naučil. Vsega tega bi se sicer nikdar v življenju ne mogel. V času kriz in najhujših bolečin sem ponavljal stavek: *Jezus, ti si gospodar moje-ga življenja!* Na obisk je prišel tudi koprski škof Metod, sošolec. Ko se je poslovil, je rekel: *Veš, Janez, Kristus je hotel, da mu daruješ tudi svoje noge.* Potem, ko sem te besede premišljeval, sem si pa rekel: jaz v raznih akcijah, delu, v mogočnih cerkvenih slovesnostih, sedaj razumem, da bom moral zoreti tudi v trpljenju in se vpraševati: Zakaj ravno jaz? Četudi si nihče od nas nikoli ne bi izbral trpljenja, je trpljenje pomembna življenjska danost, ob kateri se lahko tisti, ki trpijo, ozrejo nazaj in kot mornarji izmerijo daljo in stran svojega življenja. Priklenjen na bolniško posteljo ali na invalidski voziček sem spoznal

veliko plemenitosti pri ljudeh, za katere nisem mislil, da so mi tako iskreni prijatelji. Zaključim z Jobom, ki je vse izgubil: *Bog je dal, Bog je vzel, naj bo češčno njegovo ime.*"

Janez Vi dic

VESEL V DELU Z BOLNIMI

Srečko Golob, salezijanski duhovnik, kaplan na Trsteniku pri Kranju, odgovoren za bolne in ostarele sobratje. Delo s preizkušanimi brati osmišlja ter napolnjuje z veseljem njegovo redovništvo in duhovništvo.

"Vedno sem si želel skupnost, ki me bo vzgajala. Lahko rečem, da so starejši in bolni sobratje zame čudovit zaklad. Gledam jih z očmi preizkušenih sobratov, ki so obiskani vsak s svojo tegobo, bolečino in starostjo. So čudoviti, bogati s svojo izkušnjo salezijanskega življenja. Biti s preizkušenim sobratom, poslušati pogosto o njegovih istih problemih in težavah, je včasih mučno, vendar mi prihaja na misel, kaj bo z mano, ko bom starejši, kako bom jaz zahteven in siten in nadležen vsem, ki bodo z mano. Sožitje z njimi je zame bogastvo in vpraševanje vesti. Bogu sem hvaležen za to milost."

Srečko Golob

POMAGAL TI BOM, DA SI BOŠ ZNAL POMAGATI

Salezijanski oratorij - po vzoru prvega don Boskovega oratorija nikakor ni samo dvorišče ali prostor za igro in zabavo. Je tudi cerkev, kraj občestva za mlade, ki včasih niti ne vedo, v katero župnijo spadajo. Ti dve lastnosti oratorija je don Bosko prevzel od poprejšnjih vzorcev. Dodal pa mu je nekaj novega in izvirnega. Najprej nedeljsko šolo, nato pa začetek večernih šol, ki so bile med prvimi te vrste. S temeljitejšo izobrazbo je fante spodbujal, da bi si kot dobri državljani prizadevali za uveljavitev svojih socialnih in drugih zakonitih pravic pri delodajalcih in v družbi. Ravnal je po načelu: Pomagal ti bom, da si boš znal sam pomagati.

Poskusi z nedeljskimi šolami so bili za mnoge koristni, a niso bili dovolj, ker so mnogi, slabo nadarjeni, popolnoma pozabili, kar so se naučili prejšnjo nedeljo. Zato smo uvedli večerne šole, s katerimi smo začeli pri Zavetišču in jih redneje nadaljevali v hiši Moretta, še bolj pa takoj, ko smo lahko imeli stalno bivališče v Valdoccu.

Večerne šole so imele dva dobra učinka: fante so spodbujale k sodelovanju, da so se naučili brati in pisati, kar se jim je zdelo zelo potrebno; hkrati pa so bile velika priložnost, da smo jih poučevali v veri, kar je bil namen našega prizadevanja.

Toda kje dobiti toliko učiteljev, ko je bilo treba skoraj vsak dan dodati nove razrede?

Da bi poskrbel za to, sem začel poučevati nekaj mestnih fantov. Zastonj sem jih učil italijanščino, latinščino, francoščino in aritmetiko, a s pogojem, da mi pridejo pomagat poučevat krščanski nauk in učiti v večerno nedeljsko šolo. Ti moji mali učitelji - na začetku jih je bilo osem ali deset - so rasli po številu in z njimi se je začel oddelek študentov (danes bi rekli dijakov, op. prev.) ... Moral sem žrtvovati veliko časa in veliko denarja in na splošno me je velika večina zapustila v trenutku stiske.

Veliko težavo smo imeli s knjigami, ker - potem ko smo končali mali katekizem - nisem imel več nobenega učbenika. Pregledal sem vse male

Zgodbe Svetega pisma, ki so jih pri nas navadno rabili v šolah, a nisem mogel najti nobenih, ki bi bile primerne za nas: pre malo poljudnosti, neprimerni dogodki, dolga vprašanja ali časa neprimerna, to so bile splošne napake ...

Da bi poskrbel za ta del vzgoje, ki so jo časi brez-pogojno zahtevali, sem se potrudil sestaviti zgodovino odrešenja, za katero bi bila značilna pripovedovanja in poljudnost sloga in bi bila brez zgoraj omenjenih pomanjkljivosti. Zato sem napisal in natisnil tako imenovane *Zgodbe Svetega pisma za rabo v šolah*. Nisem mogel zagotoviti odličnega dela, toda delal sem z vso dobro voljo, da bi koristil mladini. (Don Bosko je nato pripravil še knjigo *Preskrbljeni mladenič in Decimalni metrični sistem*, op. prev.)

Po nekaj mesecih šole smo pripravili javne preizkuse našega prazničnega poučevanja, pri katerih so bili naši gojenci izprašani iz vse zgodovine odrešenja in iz zemljepisa v zvezi s tem. Navzoči so bili sloviti opat Aporti, Boncompagni, teolog Peter Baricco, profesor Jožef Rayneri in vsi so hvalili tak poskus.

Navdušeni nad uspehi, ki smo jih dosegali v nedeljski in večerni šolah iz branja in pisanja, smo dodali še razred aritmetike in risanja. Bilo je prvič, da so bile v naših deželah take šole in povsod so o njih govorili kot o veliki novosti. Mnogi profesorji in druge odlične osebnosti so nas pogosto prišli obiskat. Sama občina je, pod vodstvom priporočnika Jožefa Duprija, poslala komisijo, ki je imela prav to nalogo, da pride in ugotovi, ali so bili opevani uspehi večernih šol resničnost. Oni sami so spraševali izgovarjavo, računstvo ter deklamiranje in niso mogli razumeti: resnično so lahko nepismeni do osemnajstega in tudi dvajsetega leta v kratkem času tako zelo napredovali v vzgoji in izobrazbi. Ko so videli tisto veliko število mladih odraslih, zbranih zvečer, ki so namesto postopanja po cestah čakali na pouk, so tisti gospodje odšli polni navdušenja ... Občina nas je posnemala in v nekaj mesecih so se večerne šole razširile v vsa glavna mesta Piemonta.

Pripravil ASS

PRİČEVANJE

TI SI MOJE VESELJE

Iz trpljenja se rodi Božje in najčistejše veselje. Ko ne bi prestajali trpljenja, ne bi mogli doumeti in sprejeti skrivnosti odrešenja. Tako kot je Jezus prestajal bolečine na križu, tako tudi mi v današnjem času prestajamo trpljenje in notranjo stisko. Toda zavedati se moramo, da vsako takšno trpljenje povzpne naše življenje visoko v nebo, k nebeškemu Očetu.

Tudi lanskoletni počitniški dnevi na Uskovnici so me dvignili za korak višje. Besede prijateljev in njihova dobra volja so me počasi začele vzdigovati, mi odpirati te moje slabotne, utrujene oči. Vedno sem pričakovala večer in sveto mašo, ki mi je prinašala kanček tolažbe ... Ko pa smo zadnjič pristopili k sveti maši na Uskovnici, so mi po licu tekle solze odrešenja. Mladi in njihov pogled in njihova pesem.

Rečem ti, vstani, slišal sem tvoj jok! Rečem ti, vstani, obriši solze. Dal ti bom dovolj moči, da lahko boš osrečil ljudi.

V njihovih očeh je blestel Jezusov pogled in govorile so:

Pridi, ne boj se. Jaz sem s teboj, v meni se lahko spočiješ. Pomagati bom. Pridi, prijateljica. Pridi, kerte ljubim, prav takšno, kakršna si, kerte ljubim kot sestro, kot moje neskončno veselje.

Tako se je tudi meni odprlo srce, ker je nanj trkala Jezusova odrešujoča roka. Vrnilo se je veselje, vrnil se je nasmeh. Vem pa, da če ne bi bilo teh mladih, naših super voditeljev in voditeljic, tišine, potem ne bi mogla doživeti skrivnosti odrešenja.

Ko sem odhajala domov, so v mojem srcu odmevale le besede
Ti si moje veselje. Š.B.

Veselje in trpljenje

Ne verjamem, da kdo lahko oznanja Kristusa drugim, če sam ni vesel in srečen v varstvu njegove ljubezni. Če v srcih vernih ni iskrenega navdušenja, optimizma in vedrine, kje bomo vse to iskali?

Sv. Pavel nam kliče:

Veselite se vedno v Gospodu; zopet pravim: Veselite se! (Flp 4,4).

Denar, udobje, položaj, tehnika.

Vsega tega ljudem dostikrat ne manjka, a obdaja jih naveličanost, žalost, celo obup.

Pravo veselje torej prihaja od drugod!

Veselje v Gospodu! Ne izključuje žrtev in trpljenja, ampak ga sprejema ter vrednoti s pravim pomenom; ne zapira oči pred težavami, ampak prinaša pogum za iskanje najboljših rešitev iz njih.

Evangelij je oznanilo veselja.

Ne moreš pa ga prinesti in sporočiti svetu, če ga ne doživiš v sebi, če ga ne doživiš kot Božji dar.

Prijatelj, ponesi svetu evangelij življenja in veselja! Če boš zmogel?

Boš, ker je Gospod s teboj.

Marjetka Furar

**Dragi prijatelji,
osvojiti si morate
veselo kršćanstvo;
kšćanstvo,
ki bo stalno prekipevalo
od veselja in čudenja
nad Božjo Ljubeznijo,
ki se je razodela
v Jezusu Kristusu,
in ki objema
vsakega izmed nas
z neizmerno nežnostjo,
z ljubeznijo,
ki je povsem gotova
in z ljubeznijo,
ki je brezpogojna.**

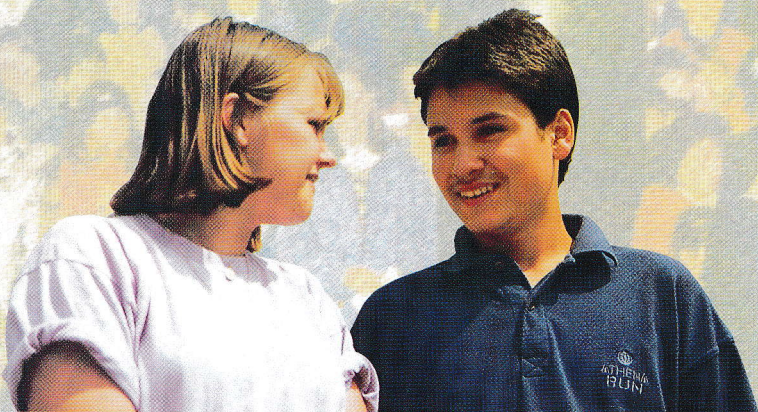
*nadškof dr. Franc Rode
ob prazniku Janeza Boska mladim
v Želimljem*

Gospod razume

Veseli smo, ko smo srečni. Torej bi lahko veselje poimenovali tudi sreča. Tista prava sreča pa zahteva majhne odpovedi, žrtve, vsega tega pa mi nismo vajeni. Trpljenje je vrednota. Ko trpimo, se najprej vprašamo: *Zakaj? Ali to sploh ima smisel?* Pozabljam, da se skozi trpljenje gre v odrešenje. Kristus nas je odrešil s svojim trpljenjem. Ko trpimo, hodimo za njim, kajti sam je rekel: *Vsak naj vsak dan vzame križ na svoje rame in hodi za menoj!* V svojem trpljenju kdaj mislimo le na to, kako hudo je in da smo sami. Toda, če bi pomislili, da je naš Odrešenik še bolj trpel, bi nam bilo veliko lažje prenašati trpljenje, vrh tega pa bi se nam naše trpljenje v primerjavi z Božjim zdelo zelo majhno. Odgovorov na trpljenje ne bomo našli v nobeni knjigi, ne pri učenikih, ampak v trpljenju samem. Kot takega ga bomo tudi razumeli. Ob težkih trenutkih pomislimo: *Kdo pa lahko človeško trpljenje in bolečino razume bolj kot ON, ki je za naše grehe šel prostovoljno v trpljenje in smrt?* Če bomo trpljenje vračunali v sestavni del sreče, bomo res lahko veseli kristjani in bomo izžarevali srečo.

Jožica Lutar

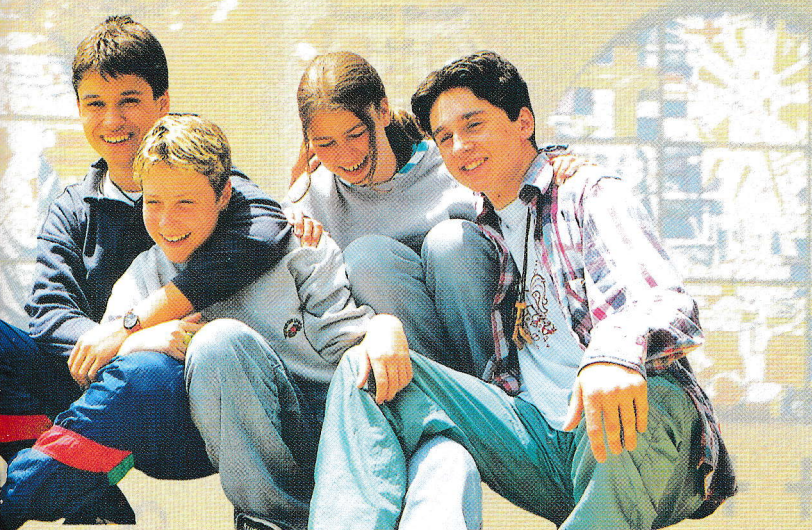

Spreminjati trpljenje v veselje

Dogajalo se je pred petimi leti. Obiskovala sem 4. letnik srednje šole. Vse se mi je zdelo preprosto in neizmerno lepo. Ob meni je bil fant, ki sem ga imela rada in mi je to ljubezen vračal. Res sem bila srečna.

Z Matjažem se nisva videvala vsak dan, a nedeljski popoldnevi so bili popolnoma najini ... Včasih sta se nama pridružila Aleš in Katarina, fant in dekle, ki je bila moja prijateljica. Pravi jo, da je zaljubljenost sebična, a mi smo si jo znali deliti. Zdelo se mi je, kakor da vsi štirje stopamo po isti poti. Ta pot se mi je zdelo prijetna, predvsem pa varna. Verjela sem, da Bog blagoslovlja našo ljubezen, saj nekaj tako lepega lahko prihaja samo od njega.

Niti slutila nisem, da se vse bolj približuje dan, ko bom kruto porinjena s te varne poti in bom morala kreniti na drugo, mnogo težjo.

Tisti dan je vse potekalo zelo hitro. List papirja, ki sem ga prejela po pošti, je razdelil moje življenje na "prej" in "potem". Matjaž se je odločil, da me "črta" iz svojega življenja ... Jasno mi je postalo, da se je moje življenje korenito spremenilo. Vsa moja radost, veselje do življenja in ljubezen do Matjaža, vse se je spremenilo v eno samo trpljenje. Sledila je noč brez spanja, polna obupa. Čez dva dni sem spoznala, da sama ne bom kos bolečini, ki ni hotela popustiti. Odločila sem se, da poiščem pomoč, čeprav sem bila prepričana, da nihče na tem svetu ne more rešiti moje stiske. Zahvalila bi se rada Katarini in Alešu ter duhovniku, ki so me takrat brez začudenih pogledov sprejeli. Res niso rešili moje stiske, a z menoj so delili križ, ki mi je bil naložen. Vedeli so, da mi je hudo in da sem izgubila tisto, kar sem imela najrajši. V tolažbo mi je bila že sama misel, da je nek- je nekdo, ki me je pripravljen poslušati.

Katarina in Aleš sta me vabila k sebi, v njuni skupnosti je še danes prostor tudi zame. V tistih letih mi je postalo domače tudi župnišče. To je hiša, kjer se vedno čutim sprejeto ... Duhovnik me je potrpežljivo in z izbranimi besedami vodil nazaj k izviru upanja. Dnevi duhovnih vaj v Logarski dolini, Taizeju, na Mirenskem Gradu, Bledu in nazadnje na Uskovnici so prinašali novo voljo do življenja. Rana se je počasi začela celiti ...

Trpljenje je začelo izgubljati svojo podobo in se zopet spremenilo v veselje. Vesela sem, da mi je uspelo premagati težko preizkušnjo in da imam ljudi, na katere se lahko zanesem. Svojo polnost pa je veselje doseglo včeraj, ko sta Katarina in Aleš svojo ljubezen potrdila pred Bogom in s tem posvetila pot, ki smo jo skupaj začeli. Zdaj vem, da ni bila brez pomena, čeprav sem jo sama morala zapustiti. Zame je Gospod izbral drugačno pot. Sprva mu nisem zaupala, a danes že kar pogumno korakam po njej. Drug drugemu pomagamo spreminjati trpljenje v veselje in z nami je On, ki nam pri tem stoji ob strani.

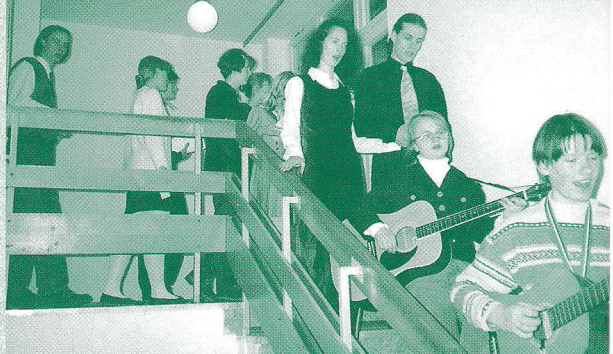
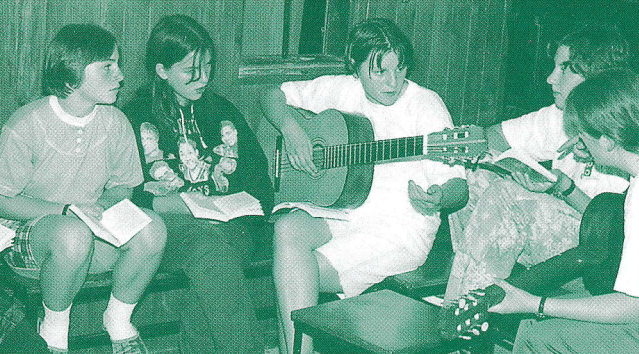
D. D.

MLADI, DA BO
VŠE BOLJ VAŠ

Vabim vas k sodelovanju pri ustvarjanju Salezijanskega vestnika na mladinskih straneh: pošljite svoja razmišljanja, pesmi, risbe, molitve, fotografije, vprašanja, predloge, obvestila, dogodke, ... Za 3. številko 1998 pošljite svoje prispevke do 31. marca, in sicer na temo:

VESELJE IN POKLIC.

Izraelov sveti je med nami

- Duhovne vaje za študente na Koprivniku (advent '97)

Visoko nad vsemi vsakdanjimi malenkostmi smo se prvi vikend v decembru na pravljico pobeljenem Koprivniku zbrali prijatelji, da bi se temeljiteje pripravili na Gospodov prihod. Vodilo nam je bilo pričevanje preroka Izaija o prihodu Izraelovega Svetega med nas in besede, ki so nas izzivale k preureditvi življenja tako, da bo v letu, ki je posvečeno njemu, Sveti Duh resnično začel delovati v nas. Poklicani smo bili k resnični radikalnosti v našem življenju, ki se prevečkrat skriva za medlimi resnicami, predvsem pa k osebnemu iskanju Boga prek kontemplacije in premišljevanja ob Svetem Pismu. *Ljubil te bom tako, da te bom iskal* (sv. Anzelm).

Mojca Štern

Gospod je zvesti Bog

- Duhovne vaje za srednješolce na Trsteniku (advent '97)

“Čutila sem toplino in prijaznost drugih. To me je spodbudilo k pozitivnemu mišljenju o drugih ljudeh. Zbližala sem se z Bogom in svojo prijateljico. Pogovarjali sva se o

stvareh, o katerih se drugače verjetno ne bi, če ne bi bili skupaj ne teh duhovnih vajah.”

Ksenja

“Prvič sem bila na duhovnih vajah. Zame so bile nekaj novega in zelo zanimivega. Pomagale so mi k poglobitvi vere, spoznala sem nove prijatelje, ki so mi zelo všeč. Od tedaj več molim in skušam biti boljša, bolj prijazna in razumevajoča.”

Brigita

“Duhovne vaje so v moje življenje prinesle veliko novega, nova spoznanja o Bogu in ljudeh. Dobila sem novih moči in spremenila odnos do ljudi. Ker me Bog ljubi in me ne zapusti, čeprav se velikokrat obrnem od njega, hočem tudi jaz ljubiti ljudi takšne, kakršni so.”

Irena

Novoletni žur v Veržeju

Silvestrovanje v okviru

- salezijanskega mladinskega gibanja

30.12.1997 smo se z vlakom napotili dočakat novo leto v najbolj “odmaknjen” konec Slovenije, v Veržeju. Zbralo se nas je 26 mladih z vseh koncev Slovenije, ki smo želeli skočiti v 98-o prav v Veržeju. Ko smo mogli načuditi brezkončni ravnini, največji hrib je bila krtina na polju.

Prvi večer smo se spoznali, da ne bi skakali v novo leto z neznanci. Po spoznavanju je sledila zabava s plesom, ki je trajala vse do jutra. Po kratkem počitku smo si ogledali znameniti zadnji mlin na Muri, odkoder smo odhajali vsi beli od moke.

Zadnjo noč v letu 1997 smo pričeli najprej z blagoslovom kloštra (glej sliko), nadaljevali z grajsko večerjo pri grofu Veržejem, na kateri so bili navzoči tudi eminentni gostje, naj omenim le nekatere: Romeo in Julija, Milan Kučan, Madona, Clavdia Schifer, Helena Blagne, Nace Junkar, teta Pehta, Rožle in mnogi drugi.

Po obilni in okusni večerji smo se odpravili v kapelo, kjer smo obhajali mašo, pri kateri smo se zahvalili Bogu za 1997 in ga prosili za še lepše 1998. Med mašo pa smo se kar nenadoma znašli v novem letu, med pozdravom miru smo drug drugemu zaželeli vse naj naj v 1998. Po maši smo nazdravili s šampanjcem in nadaljevali v zabavnem tonu, vse tja do prvega petelinjega kikirikanja in še malo dlje.

1.1. smo se po kratkem spajnu odpravili na sprehod do Banovcev, kjer so nekateri skočili v bazen. Po vrnitvi v kloster smo pospravili svoje stvari, po kosilu pa smo se odpravili proti železniški postaji, kjer smo se poslovili od Veržeja.

Darko Lipič

S ČIM SVA SI TO ZASLUŽILA

Takole je bilo. Ob praznikih sem obiskal neko bolnico. Ob slovesu mi je dejala: – Veste, svetujem vam, da se oglasite k naši zgornji sosedu. Morda ne boste najbolj dobrodošel, mislim pa, da bi bilo vseeno dobro. – Za kaj pa gre? – Hudo je. Saj vam bo povedala. Samo to vam rečem, naredili boste dobro delo! –

Odpravil sem se. Pozvonil. Dolgo časa se ni nič premaknilo. Potem je nekdo pridrsal s počasnimi koraki, pogledal skozi kukalo na vratih. Dolgo nič, kakor da premišljuje, ali naj odpre ali ne. Potem je le zaškrtal ključ. – Kaj bi radi? – me je vprašala s hladnim in osornim glasom, da sem se ustopil korak nazaj. – Nič takega. Prišel sem malo na obisk. Slišal sem ... – Kaj ste slišali? – mi je segla v besedo, – da, da ste ostali sami! – To vedo, ne vedo pa, kako mi je, kako sem prepuščena sama sebi. Mislite, da kdo pride na obisk? Samo poštar s čeki! – Stopite notri. – Za osornimi besedami se je pokazala mehko. – So vam še kaj povedali? – je pridrževala jok. – Ne, nič drugega! – Veste kako je človeku, ko ti nekega večera pridejo s policije povedat, da imaš otroka v bolnici in da njegovo življenje visi na nitki. – Verjamem, da je bilo hudo. – Še zmeraj je vse sveže, čeprav so od tedaj minila leta. Mesece sem trepetala, jokala, prosila in molila. Vse skupaj ni nič pomagalo. – Je umrl? – Ne, to ne. Toda kaj ima zdaj od življenja? Bil je čudovit fant, poln moči in mladosti. Toliko sem pričakovala od njega. Potem pa ... – Je bila prometna nesreča? – Samo prikimala je. – In kje je zdaj? – Jaz pri svoji najboljši volji ne morem skrbeti zanj. V domu je. Obiskujem ga. Ima me rad. Vendar nima prihodnosti. Mlad je še. Vem, da bi bil rad doma, ampak ... Morda bi bil še bolj osamljen. Prej, ko je bil zdrav in poln življenja, je imel toliko prijateljev in pri-

jateljic. Zdaj so nanj že pozabili. Veste, da te imajo radi, moraš biti mlad, lep in zdrav. Tako je na tem svetu! Še tako dobri prijatelji se prej ali slej ohladijo. Jasno, njihovo življenje gre naprej svojo pot, mi pa ostajamo na obrobju, s svojo bolečino! –

Nekaj časa sva molčala, potem pa je dejala: – Tudi Bog se ne zmeni za nas. Zato se tudi jaz ne zanj. Če bi bil pravičen, potem ne bi dovolil, da se kaj takega zgodi mlademu človeku. In to čisto po nedolžnem. – Podobnih primerov, kot je vaš, poznam tudi jaz. Potem bi moral Bog tudi pri njih preprečiti najhujše. Tudi moj oče je umrl v najboljših letih. Po nedolžnem. Sicer pa kot kristjana veva, da ni rešil smrti niti svojega sina Jezusa Kristusa, ki je tudi umrl strahotne smrti na križu. In še bi lahko naštevala. Veste, Bog nam je dal razum, voljo, spoznanje, odgovornost, soodgovornost in svobodo. Vprašanje je, kako mi s temi darovi ravnamo. V vašem primeru je bil nekdo zelo, zelo neodgovoren. O nečem sem pa prepričan, gospa: Bog lahko naše trpljenje spremeni v nekaj dobrega, v odrešenje. Tako se je zgodilo tudi z Jezusom Kristusom. Njegovo trpljenje in smrt je postalo za nas odrešenje. Bog noče ne smrti ne trpljenja. To je sestavni del življenja, s čimer moramo računati. Bog nam hoče podeliti delež svojega Božjega življenja! To je njegova volja, ne pa trpljenje vašega sina. –

Ker sem se tako razvnel, je že nekoliko bolj vedra hudomušno dejala: – Kje ste se pa to naučil? V šoli? – Ne. Naučilo me je življenje. Tudi vaša zgodba. Bogve, kaj bilo lahko do zdaj z vašim sinom. Mislite, da bi ga res imeli ob sebi? Kaj pa, če bi zašel na kriva pota? Še večja bolečina bi bila. Tako pa vas le z veseljem pričakuje in vi se veselite snidenja z njim. In srečen je, ko gre lahko z vami domov. Vsaka medalja ima dve plati. Tudi vaša! – O tem moram še razmisliti! – je dejala in se nasmehnila.

Ciril Slapšak

DRUŽENJE MLADIH DRUŽIN

Družina!? To sta vsaj oče in mati. Pri nas smo zazdaj štirje. Mami Andreja, oči Uroš, starejši sin Matic ter mlajši Klemen. Živimo v rakovniški župniji, na kar smo zelo ponosni. Vseeno pa zelo radi obiščemo tudi druga svetišča širom po Sloveniji, še posebej med kratkimi odmori ob koncu tedna ali pa med počitnicami.

- **Uroš in Andreja, začetki ljubezni so vselej zanimivi!**

Najino skupno življenje se je začelo, kot se prične malodane vsako. Iskrivi pogledi ter preskok iskric in prva naklonjenost je že bila vzpostavljena. Nato pa so sledila štiri leta spoznavanja. Ne, v tem času se nikakor ne da spoznati do potankosti. Celotno življenje se spoznavamo. Vsak dan, ki nam

ga nameni Bog, na partnerju spoznamo kaj novega. In hvala Bogu, da je tako, da je življenje bolj dinamično. Ker je Uroš vse svoje življenje domačin v rakovniški župniji, sva si zvestobo pred Bogom obljubila prav tu.

- **In potem, ko pridejo otroci?**

Ko so se stvari okoli poroke dodobra polegale, se je začelo ne-

kakšno drugačno življenje; drugačen tempo; drugačne obveznosti. In v prvem letu najinega zakona se je rodil tudi prvi sin Matic. To potegne za sabo precej skrbi, prečutih noči in dodatnih obveznosti. Največja pa je ta, kako otroka pravilno vzgajati, da bo veren, pošten, delaven, dobrega srca. Nič več, le to. Količkrat se priporočiva Bogu ravno za to. Priznava, če bodo najini otroci saj podobno dobro vzgojeni kot sva midva, za kar sva zelo hvaležna najinim staršem, bova zelo zadovoljna in hvaležna Bogu.

- **Pred meseci sta se vključila v skupino mladih zakoncev ...**

V teh začetnih letih skupnega življenja se je okoli naše družine pojavila neka praznina – vakuum. Nismo znali, nismo še bili pripravljeni na druženje z novimi prijatelji, še posebej z mladimi družinami, ki delijo isto usodo kot midva. Sedaj, zadnjega pol leta pa sva se znašla v skupini mlajših zakoncev, ki se dobivamo enkrat tedensko. Vsak tretji ponedeljek v mesecu je srečanje samo za nas malo večje član družin, se pravi brez otrok. Srečanje krmari naš župnik Metod. Preostale ponedeljke pa se srečujemo po domovih skupaj z otroki. Prav tako pa se skoraj v večini srečamo tudi pri družinski maši ob nedeljah. Po maši pa še na kratek klepet ob kavi, nato pa urno priprave na kosilo.

- **Oba sta zaposlena, imata sploh kaj časa zase, za otroka?**

Za klasično družinsko življenje se je potrebno kar dobro potruditi. Uroš dela v domačem podjetju, Andreja pa v laboratoriju Kliničnega centra. Delavnika obeh sta sila različna. Cel

dan, ponoči, tako da je potrebno dodobra uskladiti družinsko življenje in obveznosti. Še dobro, da imamo nadstropje nižje, kjer stanujemo, Uroševa starša, ki velikokrat priskočita na pomoč. Pa tudi obiski Andrejinih staršev ter varstvo otrok nas nemalokrat spravi iz zagat. Za vse sva jim zelo hvaležna.

Zato pa so konci tedna, še posebej nedelje skupne. Dostikrat odhitimo na smučarjijo ali pa na izlete v Kranjsko Goro. Ravno zato je še posebej ob koncih tedna pozimi to naša druga župnijska cerkev.

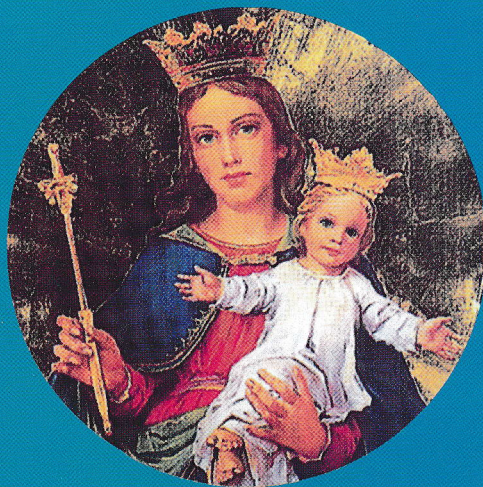
Se pa pojavljajo tudi nesoglasja in vroča kri v naši družini. Toda z bistro glavo se vse umiri. Pomagajo pa tudi izkušnje in spoznanja iz pogovorov, ki sva jih pogosto imela prek cele noči še kot neporočena. Opažava pa, da nisva osamljena, kar se tiče teh nočnih pogovarjanj in spoznavanja drug drugega.

● **In Bog v življenju vaše družine?**

Molitev v naši družini je zjutraj, ob kosilu ter zvečer. Otroka, še posebej starejši, sta se že doobra navzela teh molitvenih navad. Preden pa zadnji od naju leže, še preveri otroško sobo in pokriža otroka ter se zahvali Bogu za taki dve drobceni bitiji in za njuno zdravje.

Hvaležna sva Bogu drug za drugega. Ne naveličava se življenja v dvoje po teh slabih šestih letih zakona. Vsak dan prinaša nove obveznosti, nove skrbi, nove težave, toda z Božjo pomočjo se le te hitro sprevržejo v srečo, veselje in zadovoljstvo. Hvala ti, Bog, za vsako novo jutro, vsak nov dan. Nasmehnilo se in ta nasmeh podarimo drug drugemu. Lep pozdrav vsem.

*Andreja, Uroš, Matic
ter Klemen Jaklič.*

MARIJA, MORSKA ZVEZDA

*O Marija, tvoji smo mornarji,
k tebi v daljno večnost jadramo;
da ne pogubijo nas viharji,
tebi v varstvo se izročamo.*

*Morska Zvezda, ti v nebo nas vodi,
našo pot mladosti razsvetljuje.
Po viharjem morju z nami hodi,
z Jezusom za dušo se vojskuj!*

*Ko si žalostna pod križem stala,
Jezus te za mater nam je dal;
za otroke si nas svoje zbrala,
tvoj je ves človeški rod postal.*

*Od tedaj z besedo sladko - Mati!
kličemo nesrečni te ljudje;
dražje je kot zemeljski zakladi
tvoje nam brezmadežno srce.*

*Morska Zvezda, pot nam razsvetljuješ,
ko pogumno v večnost jadramo;
naj se le vihar strasti dviguje,
Morska Zvezda, v tebe upamo.*

*Kadar bomo v tvoj pristan dospeli,
Bog bo v večni dan spremenil noč;
hvalnice tedaj ti bomo peli
za tolažbo, varstvo in pomoč!*

*Pesem mladega fanta, ki jo je recitiral pred 57 leti v Stari Loki.
Zapisal jo je svoji sestri (Francki Ravnikar) in bil kmalu -potem ustreljen.*

Misijonski izziv

Predstojnik salezijanske družbe v Sloveniji g. Stanislav Hočevar je svojim sobratom v pismu zapisal tole:

“Še pred božičem je z našim misijonarjem Danilom (Lisjakom) poletel v Afriko tudi naš sobrat pomočnik Vincenc Poljanšek, ki je še kako krvavo potreben ne le v naši skupnosti v Želmljem, ampak tudi po drugih naših skupnostih. Če je kak mojster vedno potreben in dobrodošel, potem je to mizar in vzdrževalec, kakor je naš Vilko. Prvega februarja pa je poletel prek Bruslja v Lubumbashi sobrat Alojzij Slavko Snoj, inšpektorjev vikar in profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani, da bi tam v poletnem semestru predaval katehetiko in liturgiko. Kljub še tako velikemu pomanjkanju osebja pomagamo misijonskim pokrajinam. Kadar smo sami v največji stiski, se rešimo iz nje samo tako, da pomagamo drugim. Vzemimo, prosim, to misijonsko zavzemanje dveh imenovanih sobratov za izhodišče molitve, razmišljanj, novih pobud in misijonske akcije. Tudi novi duhovni poklici se porodijo najbolj takrat, kadar mladi ljudje začutijo, da so dejansko potrebni in zaželeni.”

RIM

**MLADA MISIJONARKA -
ODHAJA NA DALJNI
VZHOD**

Sporočiti vam želim svojo “pokorščino”. Vrhovna mati mi jo je dala danes popoldne (24. 1. 1998) okrog pol štirih. Pošilja me v vizitatorijo Maria Nostro Aiuto, ki obsega Timor, Kambodžo, Vietnam in Mia Mar. Zazdaj je gotovo le to, da mi v Vietnam gotovo ne bodo dovolili vstopa in tako ostajajo M. Lini na izbiri preostale tri države. Zelo sem zadovoljna! Ko bo minil prvi val navdušenja, se bom verjetno zavedela, kam daleč bom šla in v kakšno revščino. Verujem pa, da mi bo to še bolj pomagalo ljubiti ljudi in njihovo kulturo z vsemi družbenimi in političnimi problemi. Globoko sem prepričana, da me Bog pričakuje prav tam. Zahvaljujem se vam za vse vaše molitve.

s. Ljudmila Anžič

Trije misijonarji, ki so žrtvovali svoje mladostne moči Indijskemu ljudstvu.

INDIJA

**“DON BOSKOV KMET”
SPET V FORMI**

Ko sem se vrnil v Indijo, mi je na letališču v Bombayu ob treh zjutraj vročina udarila v obraz, onesnažen zrak pa mi je zaradi načetih pljuč zapiral sapo. Dobro se počutim v mali vasi Goi, kjer je zrak čist in polno drevja. Delavnice naše obrtne šole lepo napredujejo.

Zdaj pripravljajo okna, vrata in kovinsko opremo. Električarji vstavljajo električno napeljavo v zid, kar je za indijske razmere velika redkost. Celo profesionalni električarji prihajajo gledat, kako je to narejeno. Nekateri naši nepismeni fantje so zelo ponosni, da so si pri don Bosku pridobili to znanje.

Vsem dobrotnikom in prijateljem misijonov prav lepa hvala in Bog povrni.

Ludvik Zabret

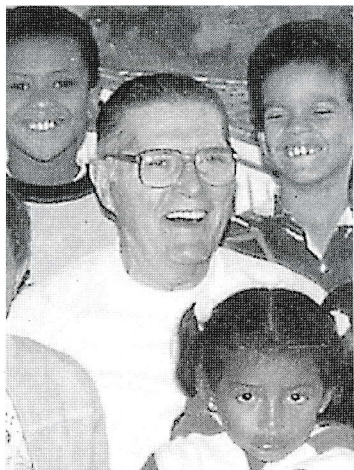
GVINEJA

**PRIMANJKUJE
SODELAVCEV**

Araimiri naj bi ostal za eno šolsko leto zaprt, ker primanjkuje osebja. Vsi dosedanji prostovoljci so letos dopolnili svoj rok in odšli na nadaljnji študij. Za prihodnje leto pa se je do sedaj javila samo ena ameriška prostovoljka. Jaz sem v hiši inšpektorialnega delegata in pomagam pri vzgoji salezijanskih poklicev. Moje moči, zlasti

vid in sluh, se počasi umikajo ter me opominjajo, da bo dela treba zapustiti bolj svežim in bolj sposobnim rokam ter zapeti s psalmistom: Zdaj odpuščaš, Gospod, svojega služabnika ... V upanju, da se pred koncem drugega tisočletja še vidimo. Vaš v don Bosku

Jožko Kramar

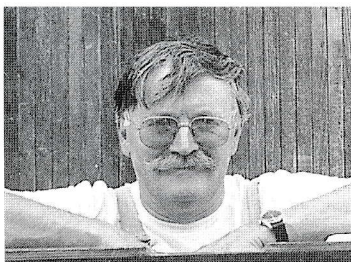
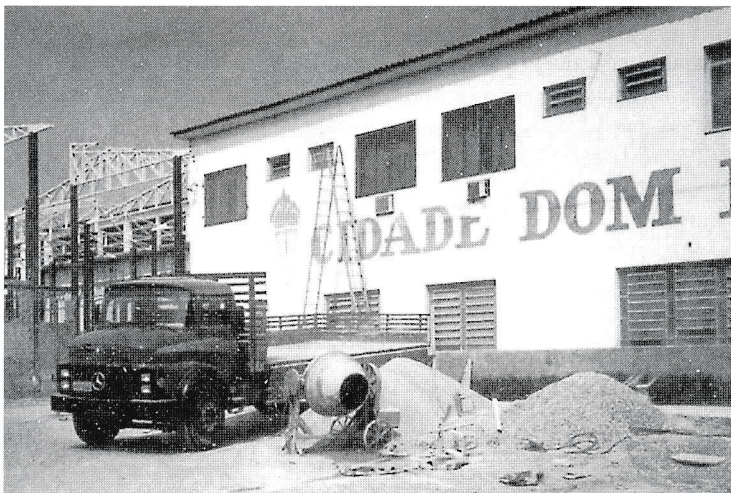

BRAZILIJA

DOBRI PASTIR REVEŽEV

Pri nas se vse hitro premika, veliko je dela v tem vročem podnebjju, tisoče mladih in revnih družin se zgrinja pri nas od šestih zjutraj do pol enajstih zvečer. Med njimi je tudi veliko bolnikov. Za vse to delo sva le dva salezijanca. Ravnatelj skrbi za štiri stavbe, 40 delavcev, poklicno šolo s 96 gojenci in še župnijo. Jaz pa sem odgovoren za skoraj dva tisoč gojencev. Pri vsem delu opažam, da mi moči pešajo, tudi zdravje ni najboljše. Starost je očitno tu. Veseлим se dela, ki ga opravljam, in hvaležen sem za poklic, ki mi ga je določil in ohranil Dobri pastir. Molite za tega oddaljenega misijonarja.

Ernest Saksida

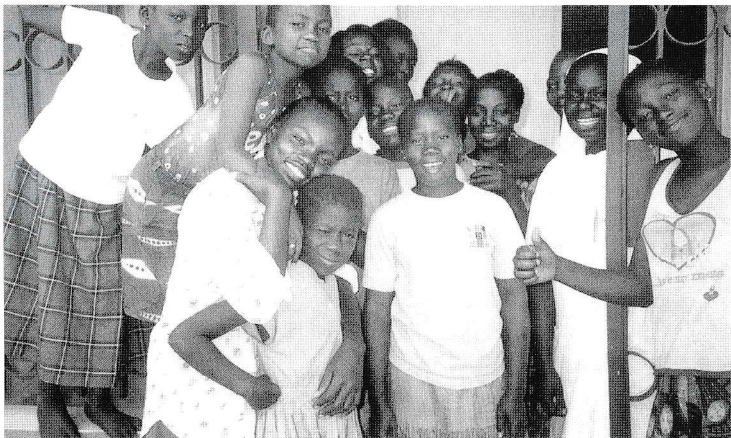
BELGIJA-BURUNDI

MISIJONSKI DUH NE SME ZAMRETI

Z mislijo in besedo hvaležnosti se z Vilkom Poljanškom nocoj poslavljava od Evrope. Daj Bog,

da bi se Vilko hitro znašel. Občudujem ga, kako hitro pobira besede, se iz srca nasmeje in spet vpraša: Povejte mi, kako se reče to in to ... Naj raste ta mladostna zagnanost in navdušenje, da bi bil srečen in nas tudi druge v misijonu v Rukagu napravljaj srečne in vesele. Misijonski duh ne sme zamreti in takšne injekcije so gotovo žrtev za inšpektorialno skupnost, posebno ko gre za strokovno usposobljenega sobrata, kot je Vilko, ki je bil za vse. V luči vere vemo, da bo Gospod poslal dva druga na njegovo mesto.

Danilo Lisjak

KODELJEVO

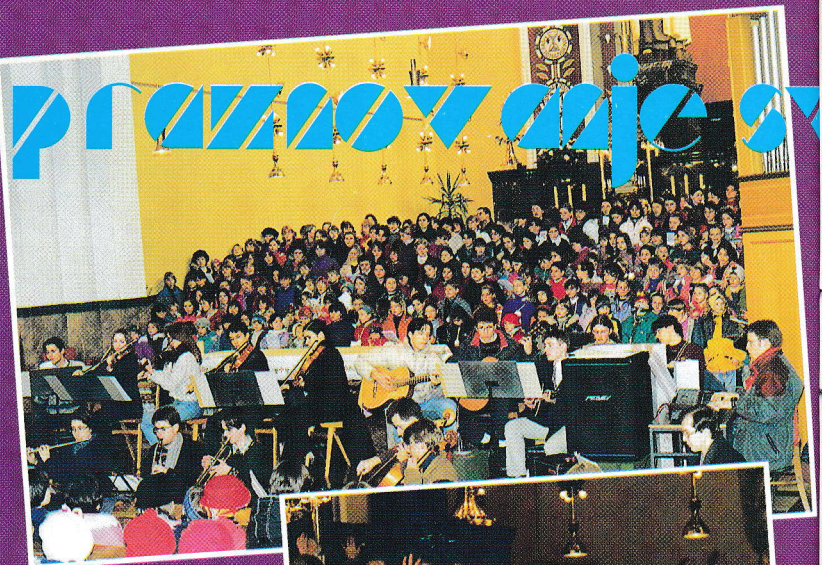
- TRIDESET OTROŠKIH PEVSKIH ZBOROV PREPEVALO DON BOSKU IN TEREZIKI V ČAST IN LJUDEM V VESELJE

Odpirati oči za božjo lepoto

Jezus je dejal po branju Božje besede v shodnici svojega rojstnega kraja: "Danes se je to pismo spolnilo na meni." Izajaja napoveduje, da bo nad njim Gospodov duh, ki ga bo mazilil, da bi slepim odpiral oči, zaslužnjene osvobajal in vsem razodeval čas Gospodovega usmiljenja. K temu so povabljeni vsi kristjani, še posebej mladi pevci: z lepim petjem pri bogoslužju odpirajo ljudem oči za Božjo lepoto; z vztrajnim zbiranjem k petju in doslednimi vajami že osvobajajo sebe raznih sužnosti, z življenjem po tem, kar pojejo, pa že razglašajo čas Gospodove dobrote. Sv. Janez Bosko je bil poseben Božji maziljenec in je mladim dejansko odpiral oči za Božjo lepoto, jih z vzgojnim delom osvobajal vseh oblik sužnosti greha in s svojo preventivno vzgojo razodeval čas Gospodove dobrote.

iz nagovora predstojnika slovenskih salezijancev g. Stanislava Hočevarja

Sv. Janez Bosko vedno bolj nagovarja

Slavja ob očetu in učitelju mladih

700 otroških grl pelo njemu v čast

- V EDINI ŽUPNIJI,
POSVEČENI
SV. JANEZUBOSKU

ŽELIMLJE

- SLAVJE MLADIH OB DON BOSKOVEM PRAZNIKU

Mladi, vi ste edinstveni!

Dragi mladi!

Ne mislite, da ste "nič",

ne mislite, da ste nepomembni,

ne mislite, da ste le številka.

Vi ste enkratni, vi ste neponovljivi,

vi ste popolnoma izvirni,
vi ste novi na tem svetu.

Vaš pogled je prvi pogled na svet.

Vaš nasmeh je edinstven nasmeh na tem svetu.

Še nikoli ni bilo takega pogleda na svet, kot je vaš.

Še nikoli se svet ni razjasnil,

tako kot se razjasni ob vašem nasmehu.

Edinstveni ste.

Ker ste edinstveni, ne more nihče spregovoriti besede,
ki jo boste spregovorili vi.

Nihče ne more storiti, kar boste vi storili.

Ne smete odpovedati!

Morate izpolniti tisto poslanstvo,

ki vam ga je Bog zaupal.

In verjemite, vsak izmed vas ima svoje poslanstvo.

Zato ker ste enkratni, zato ker ste neponovljivi.

*nadškof dr. Franc Rode ob praznovanju
sv. Janeza Boska mladim v Želimljem,
celoten nagovor na naslednji strani.*

Razum, vera in ljubezen

"Za župnijski praznik iskrene čestitke z gorečo željo, da bi na priprošnje svojega zavetnika, ki je zgradil dve veličastni cerkvi, baziliko Marije Pomočnice v Turinu in cerkev Srca Jezusovega v Rimu, v bližnji prihodnosti obhajali bogoslužje v njemu posvečenem svetišču. " V nadaljevanju je dr. Ferencak spregovoril o don Boskovem preventivnem sistemu in dejal:

"Don Boskova preventivna vzgojna metoda je v tem, da mlade obvaruje pred stranpotmi, sloni pa na treh stebrih: ljubezni, razumu in veri!" Razmišljanje je sklenil z besedami: "Če bi se v slovenskih družinah, šolah in vzgojnih zavodih bolj upoštevala načela celostne vzgoje (čustveno, razumsko in duhovno razsežnost), bi med, žal, toliko primeri samovoljne izbire smrti ne bilo toliko mladih. Ne obsojamo drugih, začnimo najprej pri sebi, v naših družinah!"

*iz nagovora dr. Štefana Ferencaka
v župniji sv. Janeza Boska*

Pridiga (odlomki)

dr. Franca Rodeta

pri maši ob prazniku

sv. Janeza Boska

v Želimljem 29. januarja 1998

Danes, ko obhajamo praznik sv. Janeza Boska, bi se rad najprej vašemu vodstvu zahvalil za delo, ki ga opravljajo v tej pomembni ustanovi v Želimljem. Mislim, da se vsi zavedate, kako privilegirani ste, da lahko obiskujete to gimnazijo, da se vzdajate v tem domu. Kajti resnično je tisto, kar smo slišali danes v drugem berilu, v Pismu apostola Pavla Filipljanom, in to, kar je tako povzel v svojem, lahko rečemo celovitem krščanskem humanizmu, don Bosko. "Vse, kar je resnično, kar je vzvišeno, kar je pravično, kar je čisto, kar je ljubeznivo, kar je častno, kar je količkaj krepostno in ugledno, vse to imejte v mislih in Bog miru bo z vami."

Don Bosko je dejansko široko gledal in svoje krščansko sporočilo prenašal na mlade rodove in vnesel je nekaj svojega, vnesel je nasmeh. Lahko rečemo "krščanstvo z nasmehom". Krščanstvo, ki se ravna po besedah apostola Pavla: "Veselite se v Gospodu! Vedno se veselite!"

In glejte, dragi prijatelji, tako krščanstvo si morate vi prisvojiti. Krščanstvo, ki bo veselo. Krščanstvo, ki bo stalno prekipevalo od veselja in čudenja nad Božjo Ljubeznijo, ki se je razodela v Jezusu Kristusu in ki objema vsakega izmed nas z neizmerno nežnostjo, z ljubeznijo, ki je povsem gotova, in z ljubeznijo, ki je navsezadnje brezpogojna. To je tisto prvo, kar

si morate usvojiti, kar mora iti globoko v vaše srce. Potem vaše krščanstvo ne bo dolgočasno.

Ena najbolj nevarnih stvari za vsako gibanje, za vsako ideologijo, tudi za vsako religijo je, če v svojem duhu postane dolgočasna. Krščanstvo samo po sebi ne more biti dolgočasno. Lahko smo dolgočasni kristjani in potem je naša krivda, če je krščanstvo videti kot nekaj dolgočasnega in nezanimivega. Pri don Bosku je bilo krščanstvo vedno silno, silno privlačno, silno simpatično. To je bilo krščanstvo, to je bila vera, ki je druge pritegovala. To je torej prvo, kar bi vam priporočal.

Drugo pa je to, kar smo slišali v evangeliju. Jezus pravi, da kdor sprejme kakega otroka, njega sprejme. In pravi: "Varujte se, da ne boste zaničevali katerega teh malih. Kajti njihovi angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega nebeškega Očeta."

V teh Jezusovih besedah je govor o vzvišenem dostojanstvu vsakega človeka, tudi o dostojanstvu otroka, ki ni bil in tudi danes ni dovolj cenjen. Jezus pa govori o tem vzvišenem dostojanstvu, ki ga ima vsak človek, ki ga ima vsak otrok, ki ga ima vsak izmed vas.

Ne mislite, da ste "nič", ne mislite, da ste nepomembni, ne mislite, da nič ne veljate, ne mislite, da ste le številka v brezštevilni množici ljudi na zemlji. To ni res! Vi ste enkratni, vi ste neponovljivi, vi ste popolnoma izvorni, vi ste novi na tem svetu. Vaš pogled je prvi pogled na svet. Vaš nasmeh je edinstven nasmeh na tem svetu. Še nikoli ni bilo takega pogleda na svet, kot je vaš. Še nikoli se svet ni razjasnil tako, kot se razjasni ob vašem nasmehu. Edinstveni ste.

Zavedajte se torej svojega dostojanstva. In kaj to pomeni? Za vsakega to pomeni, da svojega življenja ne smete napraviti. Iz svojega življenja morate narediti kaj lepega, kaj plemenitega, kaj pomembnega in rodovitega za druge, za svoje okolje, za vaš rod in naš slovenski narod. Zato, ker ste edinstveni, nihče ne more spregovoriti besede, ki jo boste spregovorili vi. Nihče ne more storiti, kar boste vi storili. In če vi tega ne storite, bo to

manjkalo. Bo manjkala ena beseda, bo manjkala ena človeška usoda, ki bi bila lahko rodovitna in bogata za radost, pa je žal ni bilo, ker je odpovedala. Ne smete odpovedati!

Morate izpolniti tisto poslanstvo, ki vam ga je Bog zaupal. In verjemite, vsak izmed vas ima svoje poslanstvo. Vsak izmed vas mora narediti kaj iz svojega življenja. Zato, ker ste enkratni, zato, ker ste neponovljivi, zato, ker ste absolutno novi na tem svetu. Glejte, mislim, da je imel don Bosko tak pogled na mladega človeka. Mislim, da je don Bosko videl, kako neizmerno dragocen je vsak človek, da je videl, koliko bogastva nosi v sebi vsak človek. Naj se to bogastvo izrazi v Božjo slavo na tem svetu. Zato je toliko žrtvoval. Zato se je ves razdajal. Zato ni štedil s svojim časom, s sredstvi, ne s svojimi talenti, ki so bili ogromni. Videl je, kaj bi lahko naredil iz tiste zavržene mladine, ki se je potikala po turinskih ulicah. In dejansko je naredil. Celo svetniki so rasli ob njem: Dominik Savio in drugi.

Povzeto po zvočnem zapisu, ki ga je zabeležil dijak GŽ Benjamin Kralj

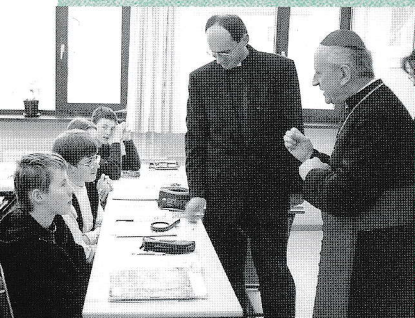
RAKOVNIK

● ROMARSKI SHOD

Janez Bosko, apostol upanja

"Tisti pa, ki zaupajo v Gospoda, se ne utrudijo in ne obnemorejo ..." Tako napoveduje prerok Izaija, tako potrjujejo svetniki. Sv. Janez Bosko je apostol upanja. Zaveda se, "da smo bili odrešeni v upanju". Kolikor močneje živimo zavezo z Bogom, to pomeni krstno milost in odločitev, toliko močnejši postajamo. Zaupanje v Gospoda rojeva veselje, ki pa se preverja v trenutkih potrpljenja. Samo sredi prenašanja težav vsakdanjega življenja se gradi novi svet in odkriva navzočnost Svetega Duha. Letošnje vezilo nas vabi k temu, da bi odkrivali navzočnost Svetega Duha v svetu in Cerkvi in "pogumno delali za Božje kraljestvo.

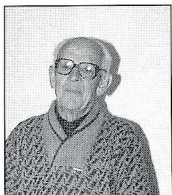
iz nagovora predstojnika slovenskih salezijancev g. Stanislava Hočevarja

JOŽE BAKAN

salezijanski duhovnik
* 10. 3. 1913 † 17. 12. 1997

Gospod Jožese je rodil sredi prekmurske ravnine, v Bratoncih, v župniji Beltinci, kislovi po izjemnem krščanskem pričevanju in prednjači po duhovnih poklicih na Sloven-

skem. Rodil se je 10. marca 1913 očetu Ivanu in materi Barbari, rojeni Forjan, kot peti, predzadnji otrok. Oče je v prvi svetovni vojni padel na ruski fronti, ko je Jožek imel komaj tri leta. Sedemtridesetletna mati se ni več poročila. Sama je skrbela za številno družino. Po šestem razredu državne realne gimnazije je prošil za sprejem v salezijanski noviciat. Prve redovne zaobljube je izpovedal na Radni 15. avgusta 1933, večne pa na Rakovniku 28. junija 1939. Po prvem letu vzgojnega dela je dobil najboljše ocene za svoje vzgojiteljsko delo. Gimnazijo je končal na Radni, bogoslovje pa je l. 1938 nadaljeval na Rakovniku. Služenje vojaškega roka v Knjini je končal ob izbruhu druge svetovne vojne. Bogoslovni študij je sklenil v Chieriju v Italiji, duhovnik pa postal 5. julija 1942 v svetišču Marije Pomočnice v Turinu.

Sredi vojne se je vrnil v domovino. Od 1942 do 1947 je deloval na Rakovniku, hkrati pa je bil duhovni pomočnik v Sentidu nad Ljubljano. Ko so novi oblastniki razdejali rakovniški zavod, je skupaj z drugimi salezijanci bil pregnan. Razkropili so jih, da bi jih uničili, a Gospod je to dopustil, da so se razsejali ne le širom po slovenskih župnijah, ampak tudi daleč prek domačih meja. Tedaj nastopi svoje "romanje" po vsej tedanji Jugoslaviji. Škrljevo in Trzišče (1947-49), Reka, Matulje, Beograd, Tuza, Janjevo, Pristina, Titograd, Nikšić (1949-1981). Povsod je veliko gradil (cerkve, hiše za sestre in drugo). Leta 1981 se je vrnil v Slovenijo: najprej je bil duhovni pomočnik v Mokronogu, nato pa je do lanskega poletja (1997) vodil župnijo Gora pri Sodražici. Velikodušno je razdajal svoje življenje. Kako navdušeno je vedno govoril o svojih dobrih ljudeh. Pred leti (1992) je v krogu domačega župnijskega občestva je obhajal zlato mašo.

V oporoki sam izrazi svoj čvrsti značaj, njegova pisava pa nakazuje zunanjo urejenost, notranji red in neomajnost. Rad se je odpovedal lastnim ugodjem, ker je hotel pri-skočiti na pomoč sobratom v stiski, ko je slišal, da se trudijo tu za gradnjo mladinskega centra, tam za Gimnazijo Želimlje. Poleti 1997 je prišel na Škofije za duhovnega pomočnika. Njegovo življenje se je izteklo vizolski bolnišnici 16. decembra 1997, osmi dan po prometni nezgodi. *dr. A. Slavko Snoj*

TOMAŽ POKORN,

salezijanec pomočnik
* 19. II. 1914 † 7. XII. 1997

Tomaž se je rodil 19. februarja 1914 v številni družini. Mati Marija in oče Tomaž sta dala življenje štirinajstim otrokom: osmim dekletom in šestim fantom. Tomaž je bil

predzadnji. Za vse sta skrbni oče in mati poskrbela, da so se osamosvojili in prišli do lastnega kruha in strehe. S Tomažem pa je Bog imel posebne načrte. Kot mlad fant se je učil za ključavničarja in je že preživel dve leti vajeniške dobe, ko je nekega dne nesrečno padel z lestve. Udarec v glavo je pustil posledice na njem vse življenje. Zato je moral opustiti misel na ključavničarstvo. Za nekaj časa je odšel domov. Zdravje se mu je počasi boljšalo. Srečal se je s salezijanci na Rakovniku, kjer so ga 7. 7. 1937 tudi sprejeli. Dve leti pred vstopom v noviciat je bil šolski sluga na salezijanski gimnaziji na Rakovniku. Zaradi negotovega zdravja je čakal na vstop v noviciat vse do leta 1943, ko so ga končno sprejeli v noviciat, kije bil tedaj na gradu Škrljevo v župniji Šentrupert na Dolenjskem. Noviciat je sklenil z zaobljubami 15. avgusta 1944 na Škrljevem. Na koncu vsake prošnje, ko je prošil za zaobljube, je ponavljal: da bi lažje dosegel večno življenje. To je bilo njegovo življenjsko vprašanje. Misel na večnost ga je pogosto do dna pretresla. Po naravi je bil bolj molčec, a toliko bolj zagnan za delo, tako da so gavi, kisoga poznali, imeli za vzor pridnosti in osebnih skromnosti. Skoraj vse svoje življenje (do leta 1985) je kot cerkvenik preživel v Boštanju. Večer svojega življenja pa je preživel na Trsteniku. Zelo rad je imel ljudi, skatirnimje živel, z njimimje delil tudi težke ure povojnega življenja. Bil je iskreno in globoko pobožen. Čeprav je bil neutrujen delavec, dokler mu je zdravje dopuščalo, ni nikoli opuščal dnevnega premišljevanja in drugih pobožnih vaj. Njegovo skoraj edino veselje je bilo biti z Bogom. Umrle je na 2. adventno nedeljo 7. decembra na Trsteniku. Prav nedelja je bila zanj Gospodov dan, saj je bil kot zakristan ves v službi Boga in župnijske cerkve, vse dokler so mu moči dopuščale. Nedelja se je zanj spremenila v večno nedeljo.

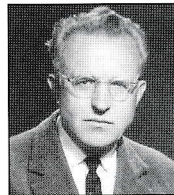
Peter Bogataj SDB

VINKO FURLAN

salezijanski pomočnik
* 21. 1. 1911 † 30. 12. 1997

Salezijanski brat Vinko Furlan se je rodil 21. 1. 1911 v vasi Zagon, župnija Hrenovice, a se nam je klub lepim letomedel še poln življenjske vedrine in nič ni tarnal nad svojimi tegobami. V domačem kraju

se je uvedel v krščansko življenje in prvo poslanje. Ko je imel šele sedem let, sta mu v mesecu dni zaradi pljučnice umrla oče

in mati. Na Rakovniku v Ljubljano je prišel prve dni septembra 1927, kjer je najprej dokončal štiri razrede klasične gimnazije, nato pa še trgovsko šolo in se tako usposobil za upravnika knjigarne

Mladinska založba na Starem trgu v Ljubljani. V noviciat je vstopil 30. avgusta 1931 na Radni pri Sevnici in napravil prve zaobljube 3. septembra 1932. Zatem je odšel v zavod v Zagrebu na Knežiji. Še pred večnimi zaobljubami, ki jih je izpovedal 6. septembra 1935, se je vrnil nazaj na Rakovnik, kjer je začel svojo značilno in učinkovito pot širjenja dobrega tiska in drugih pripomočkov v službi evangelizacije in kateheze.

Tej dejavnosti se je posebej posvetil od leta 1939 do konca leta 1945 kot odgovorni za Mladinsko založbo, ki so jo ustanovili salezijanci. Zaradi vedno bolj zaostrenih političnih razmer je moral decembra 1945 zapustiti Slovenijo. Delo je nadaljeval na Reki na Hrvaškem, leta 1958 pa se je mogel spet vrniti na Rakovnik. S pokojnim sobratom duhovnikom Francem Mihelečičem sta dejansko začela salezijanski katehetski center in v tistih težavnih časih pripravljala za našo Cerkev besedila, pesmarice, katekizme, plakate, devetdnevnice, filme, podobice ter vse vrste nabožnih predmetov. Od leta 1963 do leta 1978 se je preselil na Kodeljevo, zadnjih dvajset let pa spet deloval na Rakovniku. Organiziral je tudi redna romanja. Kot priznanje in zahvalo za svoje opravljeno delo je 25. oktobra 1996 prejel priznanje od ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja.

Vse do zadnjega je rad s sobrati delil vse. Zelo rad je imel skupnost in družabnost. Četudi je imel svojiski značaj in je bil močno prepričan o svojem poslanstvu, je bil v globini svojega srca otroško preprost in prisrčen. Zanj je bil vsak lep dogodek razlog za veselje in pravo praznovanje. V srcu je vedno ohranjal globoko resnost, izjemno čut za redovniško življenje in svetost poklica, za pobožnost, uboštvo in poštrevolnost. "Jaz za sebe nisem nikoli v skrbeh, saj Bog ve za vse," je zapisal.

V vsem ga je gnala ljubezen do Božjega kraljestva. Vemo, da ni rožnih vencev le prodajal, marveč vsak dan tudi zmoli vse tri dele. Prosimo sobrata Vinka: naj nam izprosi pravega spoznanja in resničnih "Božjih trgovcev", takih, ki bodo znali Božjo ponudbo odrešenja primerno približati današnjemu človeku. *Stanislav Hočevar*

Projekt SKALA

preventivna vzgojna dejavnost za mlade

Projekt SKALA smo mnogi mladi po letih in srcu, iz vse Slovenije in zamejstva, ki želimo skupaj s slovenskimi salezijanci, duhovnimi sinovi sv. Janeza Boska, velikega vzgojitelja mladih iz prejšnjega stoletja, prisluhniti stiskam, problemom in potrebam mladih naših dni. Čutimo utrip srca; čutimo, da bi moralo biti življenje nežno. Povezali smo se, da bi dali tem utripom odmev ter da bi dali mladim, vsem mladim, domovinsko pravico v svojih srcih.

Na Projektu SKALA delujejo trije oddelki:

1. oddelek za mladinsko ulično delo: animatorji se srečujemo z mladimi v njihovem življenjskem okolju, pred blokmi, na ulici, v lokalih. Poznan vam je "Bus veselja". Bus je ena od dejavnosti tega oddelka;
2. oddelek za osebno in učno spremljanje: učencem višjih razredov osnovnih šol, ki se srečujejo s težavami v domači družini, nudimo brezplačne inštrukcije ter smo jim na voljo za pogovor in druženje;
3. oddelek za izobraževanje, informiranje in mednarodno sodelovanje: zbiramo informacije o problematiki mladih, nabiramo potrebno znanje in skrbimo za stik z mnogimi podobnimi ustanovami doma in v tujini.

Projekt SKALA deluje zazdaj v Ljubljani in okolici, mnogi pa nas spodbujajo, da bi razširili dejavnost tudi v druge kraje v Sloveniji.

Široko paleto dejavnosti vzdržujemo s prostovoljnim delom, s sredstvi, pridobljenimi iz raznih razpisov, zlasti pa z darovi dobrih ljudi.

Vseh naših dobrotnikov se s hvaležnostjo spominjamo v molitvi.

Če želite podpreti dejavnost Projekta Skala, vam bomo hvaležni za vsak, četudi enkratni prispevek, lahko pa se odločite za svoj obnavljajoč četrtletni prispevek (vsake tri mesece, po 1.000, 2.000 ali 5.000 SIT: vsake tri mesece vam bomo poslali položnico za nakazilo obljubljenega zneska).

Naš naslov:

Projekt SKALA

Rakovniška 6, p.p. 2404

1001 Ljubljana, telefon: 061/127-1419, faks: 061/127-3040

naš žiro račun: 51930-603-32377 sklic 5050

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik podarjamo tistim, ki ga želijo.

Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastoni), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih. Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom in prijateljem. Takoj nam sporočite spremembo naslova.

Naslov
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel. 061/127-3028
fax 061/127-3040

uskovnica

raj pod triglavom

Za Pokljuko ste gotovo že slišali. Vitke smreke ji dajejo še posebej prelesto podobo. Le nekaj kilometrov naprej pa je Uskovnica. Pravi mali raj pod Triglavom.

Mala kočica, prislunjena v breg. Daljnega leta 1975 so jo odkrili salezijanci. Skozi leta so jo obnavljali, dokler ni dobila zdajšnje podobe. Ni velika, pa vendar ni bila nikoli premajhna za tiste, ki vedno znova prihajajo sem gor. In teh ni malo. Uskovnica je gostoljubna. Če nič drugega ne, ti ponudi krasno naravo - gorski svet z vsemi svojimi lepotami.

V tej bajti so se vedno zbirali mladi, predvsem ti, in odrasli. Poleti in pozimi. Med mojimi najlepšimi spomini na mladost bodo gotovo spomini na Uskovnico. Krasno je pozimi, ko je veliko snega in smo že od vojašnic naprej (na Rudnem polju) nosili smuči, da smo potem za bajto smučali in se vozili s polivinilom po bregu

navzdol. Krasne so poletne počitnice. Mladost, prijateljstvo, pripravljenost za neumnosti, pred leti še vonj po plinskih lučkah, danes agregat, "šmorn", cerkvene popevke, sprehodi in pohodi po gorah, ledeno mrzla voda ...

Potem so salezijanci začeli razmišljati še bolj široko in so se domislili Uskovniških tednov.

Leta 1985 je bil organiziran prvi teden in tako vse do današnjih dni. Uskovniški teden - tečaj za oblikovanje župnijskih sodelavcev - je do sedaj privabil sem gor že na stotine mladih. Skupno življenje teden dni, druženje, skupno slavlje Boga, študijsko izpopolnjevanje, delov v skupinah in razvedrilo ... Vedno je težko oditi.

Sicer pa je ta bajta skoraj celo leto zasedena. Manjše in večje skupine tu iščejo tedenski ali nekajdnevni oddih. To so skupine veroukarjev, mladih, birmancev, zakoncev, upokojujencev ...

Ta bajta ni hotel. Majhna je, ampak prijetna ter okusno urejena. marsikateri Cerkničan je tu pustil kakšno uro svojega dela.

Za oskrbo kočice je odgovorna salezijanska skupnost v Cerknici, Tabor 29 (Jože Vidic), tel. 061/793-633.

Torej, Uskovnica, prijazno čemiš pod Viševnikom in čakaš na kakšno živo dušo.

Vem, da ne čakaš dolgo.

J.K.

**VSKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE
STE DO 4. 2. 1998 DAROVALI:**

Ažbe M., Antič K., Babič M., Baloh T., Belak I., Bezek O. in I. 2x, Blatnik F., Bojanovič M., Brecej D., Brnot M., Budin S. in F., Cankar Š. 2x, Cibelj I., Cof A., Cuderman A., Cuderman Z., Cukjati G., Dobravec F., Dolenšek - Vode J., Dolinar F., Dragar S., Drasgar, Drnovšek A., Drobnič J., Družina Adamič, Družina Anzeljč, Družina Banovec, Družina Erjavec, Družina Jeseničnik, Družina Kapus, Družina Marolt, Družina Miklič, Družina Milavec, Družina Ramovš, Družina Tolmajer, Družina Zalaznik, Družina Zelič, Družini Rupnik-Pavčič, Čepin T., Černe F., Erlih T., F. M., Ferjančič F., Fišter C., Flis, Freljh, F. M. A., Gabrovšek F., Gabrovšek V., Globočnik A., Golob S., Gorenc M. 2x, Grašič N., Grom I., Grošelj M., Gumilar J., Hohnjec M., Holc A., Hren B., Hribar - Hostnik A., Jagodič S., Jakič F., Jamnik T., Janhar M., Javoršek B., Jerič M., Jeršin D., Jesenovec D., Jurjevčič M., K. K., Kadivec V., Kahne V., Kapus A., Kavčič F., Knap A., Knez J., Knez R. 2x, Kolar A., Kosi M. in M., Kosmač J., Kouter A., Kovač, Krajner E., Krajnik M., Kralj A., Kramberger M., Kranjc R., Krese M., Krnc M. in F., Lavrič E., Legat A. 2x, Lesar A., Lesar M., Logar I., Lovše A., Lužovec, Luin B. 2x, Macuh, Maček T., Marinčič M., Markun A. 2x, Marolt N., Miklič M., Možina M., Mohar, Mohorjeva družba Celje, Mrzel S. 2x, Nartnik C., Novak N., Novak T., Pajk R., Pajk, Pavli M., Pečnik J. 2x, Perušek M., Petrič M. 2x, Piltaver B. 2x, Pirker O., Pokorn, Polšak M., Poreber A., Potočnik M., Potrebuješ E. in M., Povšič J., Prhavic J., Prosen M., Razpotnik I., Resman M., Rupnik P., Rupnik S., Salez. skupnost Lj.-Rudnik, Seljak V., Skornšek M. 2x, Slapsak V., Sodec F. 2x, Stanovnik M., Stegnar P., Stražar M., Strajner C., Strgar Š. in C., Sega A., Seligo J., Ščurk J., Šket R., Škrabec J. 2x, Škrabec S. 2x, Šolar A., Šorn J., Špan A., Špental M., Špeš I., Šteblaj J., Štern I., Stolcar B., Strukelj N., Štuhec F., T. P., Teran N., Trček H., Tušek J., Urbanc M., Urleb T., Valentinčič V., Valjavec M., Valjavec P. in M., Vergelj M., Vesel A., Vodlan I., Vodnal M., Volmajer P., Vrhovnik S., Zabret C., Zadravec T., Zajc A., Zalokar M., Zelič K., Žihel V., Zorko I., Zorko T., Žabot V., Zagar M., Zerovnik J., Žižek M., Žibert M., Žmuc A., župnija Sodražica in več neimenovanih dobrotnikov, molilcev za duhovne poklice in bralcev Salez. vestnika. **Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog vam povrni.**

**KAKO PRISPEVATI V SKLAD
GIMNAZIJE ŽELIMLJE?**

Svojeprispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakazate na naslov:
Salezijanski zavod
Želimlje 46, 1291 Škofljica
Številka žiro računa:
50100-620-133
sklic na štev.:
05 1010115-1580175
Nova Ljubljanska banka d.d.
Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

● Vsem v družini je Salezijanski vestnik všeč, ker je zelo preprosto in po domače napisan. Zelo všeč mi je bilo pismo z naslovom: "Kar je preveč, je preveč!" Prejemam 4 izvode, enega imam v naši družini, druge tri pa pošljem naprej. Pošiljam vam skromen dar. Hvala za lepe želje.
Družina Pečovnik

● Ker mi pošiljate Salezijanski vestnik, se počutim dolžna, da vam pošljem majhen dar, ker ga z veseljem sprejem in preberem, ker je v dopisih toliko zanimivih stvari. Želim vam veliko uspeha pri vašem tako lepem delu za mladino, ki je v današnjih časih tako potrebna lepih zgledov in besed. S tem pismom bom združila še prošnjo, če bi bilo mogoče darovati dve maši v cerkvi Marije Pomočnice, v kateri sem v mislih večkrat na dan. Dokler sem mogla, sem se vsako leto udeležila romanja ob prazniku Marije pomočnice meseca maja. Srečno novo leto in lep pozdrav.
Marija Sadar

● Čestitam vam za obogatitev Salezijanskega vestnika. Že zunanja nova obleka je pestra in vabljiva, da te kar prisili revijo radovedno odpreti. Potem pa je tako bogata, vsebinsko bogata. Vsakemu toliko pove - prispevki, članki, sestavki so napisani s srcem, da lahko kar piješ kot zlahtno pijačo. O vseh raznih področjih ste spregovorili, obvestili in povabili. Hvala vam za ves trud. Naj dobri Bog in Marija Pomočnica ter don Bosko pomagajo in vas vzpodbujajo pri vašem poslanstvu in prizadevnosti. Če morete, še naprej objavljajte take lepe sestavke, izpovedne pesmi, kot npr. Vesel sem, da živim; Vesel sem, da te ljubim ... Imeniten je v prvi številki tudi prikaz veroučne ure na str. 19. Tudi Jezus je bil star 12 let. To je življenje, kot ga doživljajo naši kateheti. Hvaležne in prisrčne pozdrave!
Marica Kramberger

● Želim vam lepo doživeti praznik vaše ustanovitelj in očeta salezijancev. Naj bo vsem nam priporočnik za nove duhovne poklice. On je bil velik apostol mladine, tudi danes je vaše glavno življenje usmerjeno v ta namen ... Pišete, da ste dobili v Veržetu samostan nazaj. Saj to je bila vaša lastnina. Ko so salezijanci še delali tukaj in v Soboti, so v naših krajih cveteli duhovni poklici, posebno še, dokler so živeli g. Jožef Raduha. Oni so bili apostol našega Prekmurja.
Marija Matjašec

● Kaj vse sprejemamo od vas in od vseh salezijancev. Če je človek že doživel razočaranje, ponižanje, žalost, potem zna ceniti odprtost, pripravljenost prisluhniti, zna ceniti vsako besedo opogumljanja in pomoči ... Pokazali ste nam pot do Marijinega svetišča na Rakovniku, kjer se človek napolni posebno energijo, najsibo ob množicnih romanjih ali pa sam, v tišini, obdan s čudovito naravo in s pogledom na našo skupno mater Marijo. Pokazali ste nam pot v dolino "Pod svobodnim soncem" (v Želimlje), kamor radi prihajamo leto za letom. Redno prejemamo Vestnik, ki je postal že tako naš, da ga vsakokrat težko čakamo. Pa duhovna srečanja mladih, ki bogatijo ne samo nje, ampak celo družino. In prijateljstva, ki se spletajo po takšnih srečanjih. Hvala Bogu, da so se naša pota križala, da smo spoznali vas in salezijance, da smo postali člani te velike družine in da nas molitev združuje.
Družina Perko

● Prejmite tople pozdrave iz dolenskih hribov. Z veseljem prebiram Salezijanski vestnik, saj v njem izveš skratka vse, kar se dogaja v salezijanski družini. Kje so misijonarji in kakšne uspehe imajo, saj to so res neustrašeni in pogumni označevalci evangelija. Potem mladi v skupini Skala. Tudi njim želim veliko uspehov. G. Turk nas molivce za duhovne poklice nagovori z duhovno bogatimi mislimi in napotki za življenje. Letošnja 1. številka Vestnika pa je še bolj mladostna. Verjemite ali ne, da tudi barva veliko pomeni. Ogrela nas je, kakor da je že prišla pomlad med nas, čeprav smo še sredi zime. Še veliko uspehov vam želim in objubimo, da vas bomo podpirali z molitvijo in dobrimi deli.
Frančiška Belaj

● Zahvaljujem se vam za pošiljanje Salezijanskega vestnika, ki ga vsi v družini redno prebiramo, posebej še naš gimnazijec Robert. Vsebinska je res zelo zanimiva od začetka do konca. K pisanju pa me je napotila moja znanka, ki je Salezijanski vestnik videla pri meni in bi ga zelo rada prebiral. Prosim vas, da ga pošiljate tudi moji znanci ... Za vašo prijaznost se vam najlepše zahvaljujem.
Majda Zrinski

Op. ur. **Če kdo želi za koga naročiti Salezijanski vestnik, lahko to stori tudi na način, ki ga opisuje gospa v pismu.**

DUHOVNE VAJE

ZA ODRASLE

ZA DRUŽINE

Koprivnik: 6. do 8. marec.

Prijave in informacije:

Janez Potočnik

ZA MOLIVCE

ZA DUHOVNE POKLICE IN ČLANE MAŠNE ZVEZE

1. Brezje: 29. do 31. maj

*Prijave: s. Marinka Bizovičar,
Brezje 63, 4243 Brezje, tel.
064/738.893*

2. Kurešček: 26. do 28. junij

3. Kurešček: 21. do 23. avgust

4. Veržej: 16. do 18. oktober

5. Mirenski Grad: 6. do 8.
november

Voditelj vseh skupin bo Ivan Turk,
voditelj molivcev.

*Prijave za skupine od 2 do 5
sprejema Ivan Turk,
Rakovniška 6,
1108 Ljubljana,
tel. 061/127-3028*

V pripravi na leto 2000 vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek

od 17.30 do 18.20

v svetišču Marije Pomočnice
na Rakovniku.

Salezijanci

*Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU*

MLADINSKA MAŠA

5. marec

2. april

7. maj

Salezijanska mladinska pastorala

ZA MLADE

POSTNE DUHOVNE VAJE

Mirenski Grad: 13. do 15. marec

Želimlje: 20. do 22. marec

Pohorje: 27. do 29. marec

Prijave in informacije: Jože Vidic

DRUGE DUHOVNE VAJE ZA MLADE

Bled: 13. do 15. marec - uvajanje v molitev,
študentje, mladi v poklicih

Bled: 24. do 27. april

Bled: 8. do 10. maj: Srečanje s sv. Marijo Dominiko

Prijave in informacije: s. Ivanka Berčan

Želimlje: 13. do 15. marec: za srednješolce 1.-3. letnika

Prijave in informacije: Peter Polc

ZA OSNOVNOŠOLCE/KE

Želimlje: 6. do 8. marec: za fante 4.-6. razreda

Prijave in informacije: Peter Polc

Bled: 20. do 22. marec: za najstnice, dekleta 6.-8. razreda

Bled: 17. do 19. april: priprava na birmo za dekleta

Prijave in informacije: s. Ivanka Berčan

ZA MINISTRANTE

Pohorje: 24. do 26. april

Trstenik pri Kranju: 26. do 29. april

Prijave in informacije: Janez Potočnik

DRUGA SREČANJA

SREČANJE ANIMATORJEV ZA ORATORIJ '98

Rakovnik: 4. april (10.00). *Prijave in informacije: Janez Potočnik*

ULIČNA KOŠARKA ZA MINISTRANTE (do 8.r.)

Rakovnik: 18. april (9.30). *Prijave in informacije: Stane Baluh*

POMLADANSKI ŠPORTNI TURNIR ZA MLADE

Kodeljevo: 25. april (9.00). *Prijave in informacije: Metod Ogorevc*

SREČANJE DRUŽIN

Želimlje: 3. maj in 7. junij (9.00). *Prijave in informacije: Lojze Dobravec*

SREČANJE STARŠEV MLADIH,

ki se udeležujejo programov salezijanske mladinske pastorage:

Želimlje: 10. maj (9.00). *Prijave in informacije: Janez Potočnik*

s. Ivanka Berčan

P. Polc, L. Dobravec

J. Potočnik, S. Baluh

Metod Ogorevc

Jože Vidic

Partizanska 6, 4260 Bled, tel. 064/741-075

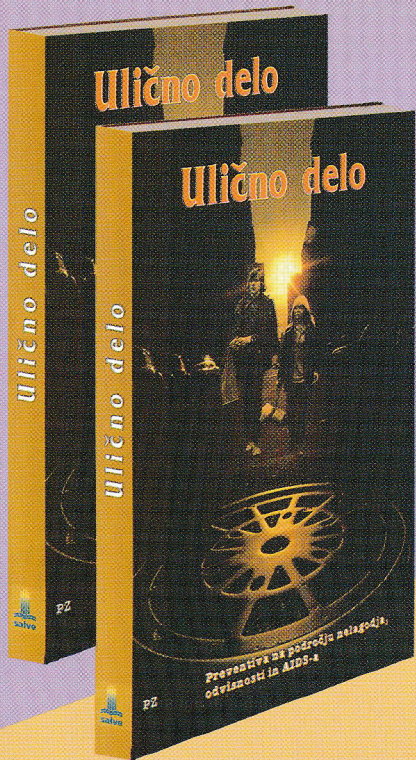
Želimlje 46, 1291 Škofljica, tel. 061/662-012

Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-30-28

Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-14-59

Tabor 29, Cerknica, tel. 061/793-633

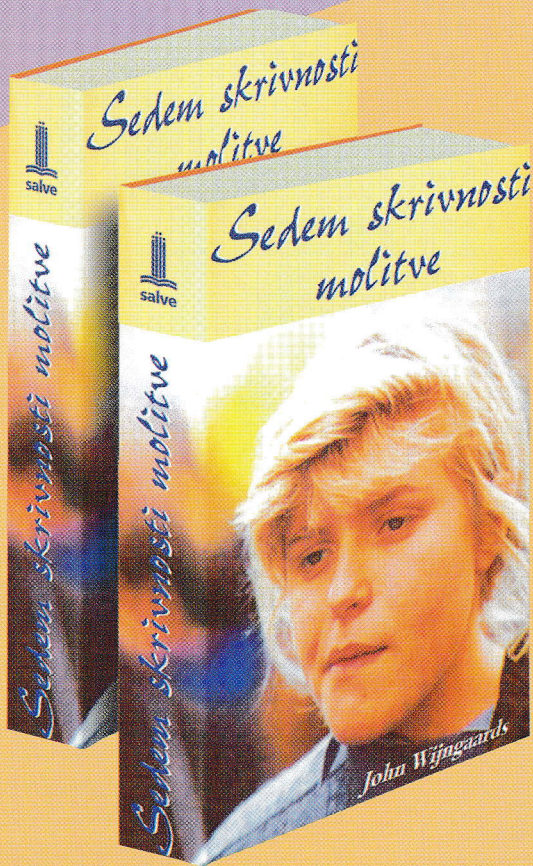

Ulica je zatočišče za mlade, ki so revni, ločeni od svojih družin ali jih je družba potisnila in edina šola življenja. Na ulici mladi iščejo prijetnost srečanja in užitek dobre skupnega bivanja. Skupina svetovno priznanih avtorjev s področja dela na ulici, zbranih v Univerzi ulice s sedežem v Turinu, je zbrala svoja razmišljanja v zelo bogato knjigo.

Cena: **2.500 SIT**

Si že kdaj pomislil,
da gre vsakdanje življenje mimo tebe?
Si kdaj hotel ven iz tega začaranega kroga,
da bi odkril skrivnost,
ki razsvetljuje naše veselje?
Si kdaj zahrepenel po resnični molitvi?

Videokaseta in knjižica
ti bosta nakazali pot do molitve,
kako priti do samega sebe,
kako premagovati težave.
Vsaka stopnja molitve,
v katero boš prispel,
ti bo pomagala videti stvari
v svetlejši luči,
odkrival boš bistvo stvari.

Cena kasete s knjižico : **2.200 SIT**
Cena knjižice: **500 SIT**